

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

*İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©*

Cilt: 38 • Sayı: 449 • HAZİRAN 1997
(KDV DAHİL) 150.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumlusu:
Halûk HACALOĞLU

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOŞOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 281 62 00 - 268 37 28 - 269 07 34

Renk Ayrımı
Degrade Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40 - 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 1.800.000 TL.
(Öğrenciler: 1.450.000 TL.)
Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR 1
- REALİTE: BEDENE ve BİLGİYE KARŞI SORUMLULUK 2
- DUVARLARI YIKIP, KÖPRÜLER KURMAK 6
- OLA YLARI DENEYİMLEYEBİLECEĞİMİZ ALANLARI
BİZLER YARATIRIZ 7
- RUH MADDEDEN KOPARTILAMAZ 9
- ALTI MODERN HAYALET 11
- KARŞILIK 14
- HAYATIN BÜTÜNLÜĞÜ 15
- EVRENSEL İŞLEYİŞ / İDARECİ PLÂNLAR 17
- BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ 21
- DÜNYAMIZ GİTTİKÇE KÜÇÜLÜYOR 24
- (HENRY) ANDRİJA PUHARICH 27
- GERÇEK BESİN, BİLGİDİR.....29
- SEVGİ - EVRENSEL CAZİBE ETKİSİ 31
- UFO AKTÜALİTE: İNGİLTERE SAVUNMA BAKANLIĞI .
UFOLOĞU "DÜNYA DIŞINDA ZEKİ HAYAT VAR"
DİYOR - DÜNYAYI İŞGAL EDEN UFOLAR 34
- RUHSAL AKTÜALİTE: BUNALIM DURUMLARINDA
ORTAYA ÇIKAN GÖRÜNÜMLER 35
- TEK BAŞINA ERİLLİK KÂFİ DEĞİLDİR 36
- BEŞERİ ve KOZMİK SIKLUSLAR:
İÇİMİZDEKİ DEVİR ve NESİLLER 37
- SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
YENİ REALİTEYE GEÇERKEN 41
- KİTAP İNCELEMESİ - YAŞAMAK İÇİN ÖLMEK:
BİLİM ve ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER 42
- ÖLÜLERİN YAŞAYAN İMAJLARI 44
- TEK ve ÇOK HÜCRELİ CANLI TÜRLERİNDEN
FARKLI 3. TÜR BULUNDU 46
- ETKİNLİKLERİMİZ 47
- KİTAPLAR ARASINDA: YARATICI İMGELEMEDEN
NASIL YARARLANABİLİRSİNİZ? 48

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Spiritüel hayatın bütün insanlara "gerçek hayat" hakkında bir örnek oluşturması için verdiği mücadelenin ne kadar zor olduğunu, şu son seneler içinde açıkça müşahede edebiliyoruz. Hakikî "manevî-ruhsal" hayatı asırlardan beri yaşayamayan beşeriyetin, böyle bir ihtiyacı tatmin etmek için olmadık araçlara başvurmasını hoşgörmek gerekir. Dindarlığı ya da dinsel şuuru geliştirerek tanrısal bir yakınlaşma sağlamak için çok dar bir ufuk altında çok acil cehitler gösteren kitlelerde aynı zamanda büyük bir teşevvüş devresi içine girmiş olmaları sonucu, çok büyük sayıda insan sarsılmış ve asil vazifeleri doğrultusundan kaymışlardır.

Gerek dünya, gerekse ülkemizin geçirmiş oldukları teşevvüş dönemlerinin etkisi üst üste binerek şimdi gözlemleyip, yaşadığımız toplum hayatını oluşturmuştur. Ama sanki bu teşevvüş devresinden bir türlü kurtulmamak ve uyanmamak gibi kuvvetli bir eğilim de var.

En kısa sürede toparlanmamız gerekmektedir. Yarattığımız yapay sebepleri ileri sürüp siyasi, ekonomik-askeri ve toplumsal uyanmayı geciktirmemizin bedelini ağır ödüyoruz. Toplumun bünyesi, hemen her önemli noktadan yara almış durumdadır. Alınmış olan yaraların bir an önce onarılarak yeni bir ALAN kurulması acilen gerekmektedir. Bu yeni alan kendi içimizdeki değişik savrulma hareketleriyle bizi baş başa bırakacaktır. Yani ıstıraplı bir hayat.

Ülkemiz, beşerî ve ruhî tesirlerin yaratmış oldukları tahribattan dolayı son derecede sallantı hâlinde bulunmaktadır.

Hepimiz, varlıklar olarak, peşin hükümle, daima **dirençler** üretiyoruz. Her ne olursa olsun, bir direnç üretmeyi, farkına dahi varamadan meydana getirmiş olduğumuz davranış biçimlerine dönüştürerek kendi bünyelerimizdeki tahribatı meydana getirdiğimizi, **kendi kendimize zarar vermeyi** yaşadığımızı bilmemiz gerekir.

Ülkemizde, gerçek vazifelilerin, gerçek hissiyatlarını hissetmeye başladıkları andan itibaren insanlarımız arasındaki iletişimin son derecede düzgün bir seviye ifade ettiğini görebileceğiz. Ama bu vazifeliler gayet sınırlı durumdadır.

Olumlu dengelerin kurulmasının acilen bir düzen içine girmesi gerekmektedir. Cehit noksanlığı ve durağanlık sürüp geliyor. Kendi ışığımızı kendimiz güçlendirmek zorundayız. Toplum olarak, camia olarak, birbirimize çok yakın olma devresi içindeyiz. Olayları göğüslemek için tek vücut hâlinde olmak gerektiğini unutmayalım. Uyanmak zorundayız. Bizi ipnoza sokan etki-lerden kurtulmak mecburiyetindeyiz. Kendimizin ne olduğumuzu hatırlamalıyız. Bu bocalama devresinde kendimizde meydana gelen değişikliklerin farkına varmalıyız ki, hadiseleri daha kolay atlatabilelim.

Bu devrenin ihtiyacı tamamen bilgi ve uygulamasına yöneliktir. Mucize, bilginin kendisidir.

Selâm ve Sevgiler

KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

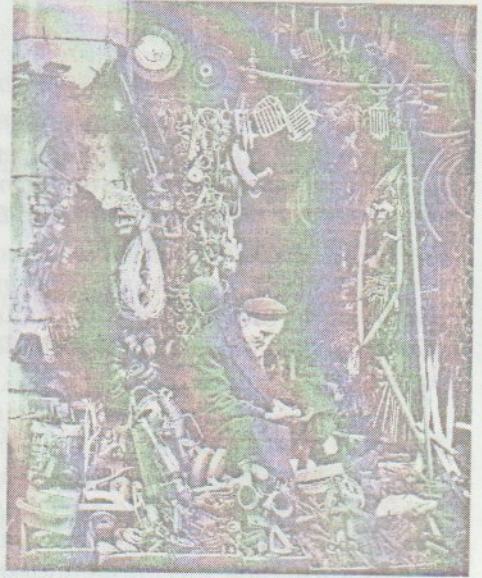
Bedenini yönetmekte olan ruh varlığı, fizik evrenden gelen olumsuz tesirlere karşı direnç göstererek, onlara uyum sağlayabilmeyi öğreniyor.

BEDENE ve BİLGİYE KARŞI SORUMLULUK

FİZİK dünyanın zararlı etkileri var mıdır, diye bir soru aklımıza gelebilir. Bu zararlı etkilerin bir kısmı, fizik dünyada yaşayan biz varlıklar tarafından meydana getirilmiş olmakla beraber, bizzat fizik dünyanın kendi tekâmül süreci içerisindeki değişimi de bedenlerimiz üzerine etki yapar.

Fizik dünya, yani şu koca dünya, plânetimiz kendine göre bir değişim ve bir başkalaşma içerisinde. Bunları meydana getirirken, birtakım tesirler ortaya çıkar, bu tesirler bizim fizik bedenimize de etki eder. Fizik bedenimiz dünyaya her zaman uyum sağlamıyor. Ve biz birtakım rahatsızlıklarla, birtakım aksayan sonuçlarla karşılaşyoruz. Buna kendimizi

sigortalayabiliyoruz için, yapabileceğimiz yegâne şey, yüksek bir moraliteyi ayakta tutabilmek, besinlerimizi ona göre ayarlayabilmektir. Bu vejeteryan olmak demek mânâsında değildir. Mümkün olduğu kadar vücudumuzda az tortu ve asit biriktirmeye, iç organlarımızın aşırı çalışmasına engel olmak için çalışmak gerekir. Yani karaciğere, mideye, pankreasa, kal-

Bedenini yönetmekte olan ruh varlığı fizik evrenden gelen olumsuz tesirlere karşı direnç göstererek, onlara uyum sağlayabilmeyi öğreniyor.

Bu çaba organizmanın gücünü geliştirir.

be yüklenmek gibi şeylerden vazgeçmek ve onların hepsini dengeli bir şekilde çalıştırmak lâzımdır. Hepsi aynı derecede yorulmalı veya hepsi aynı derecede dinlenmeli.

ALFA RİTMİ

Bu bakımdan, uykuya önem vermek gerekiyor. Fazla uyku uyumak mühim değildir, derin ve çok dengeli şekilde ve zamanında uyumak mühimdir. İnsan zihninin alfa ritmini sık sık yakalayabilmesi çok önemlidir. Alfa ritmi, bir an için gözlerimizi kapattığımız andan itibaren duyularla olan algılamalarımızın gevşemesi veya ortadan kalkmasıyla meydana gelen, beyin dalgalarındaki bir düşüştür. Bunu her zaman yapabiliriz, yani alfa ritmini yaşamda uygulamak lâzımdır. Bu konuda birçok bilgiler verilmiş olup pratiği zor olan şeyler değildir. Bilimin beyin dalgaları, beyin elektriği üzerinde yapılan çalışmalarla ortaya çıkmış ritimlerdir. Bu ritimleri yakalamanın faydası var. Transa giren gerçek medyomlarda, büyük konsantrasyon içerisine giren gerçek yogilerde daima bu alfa ritmine rastlanıyor. O alfa ritmi elde edildikten sonra trans olayı veya derin konsantrasyon meydana geliyor. Bu nedenle alfa ritmi önemlidir. Uykuda da bunu kazanma yollarına bakmak lâzım.

FİZİK ÇABA

Tüm çalışmalarda düşünce ve niyet önemli bir faktördür. Şüphesiz pozitif düşünce içerisinde kalmada fizik çabala-

rın pek rolü yoktur. Fizik çabalarla olsa olsa gerçekten kaba fizik enerjisi harcamış oluruz. Aslında onun harcanmasına ihtiyaç yok, o insanın o çabayı göstermesinin arkasındaki sebep, kendi iç varlığındaki rahatsızlıktır. Sanki o şekilde bir sükûnete, bir sağlığa kavuşacağını zannediyor. Halbuki yanlış, o şekilde sağlığa kavuşmaz. Asıl sağlık meselesi insanın zihninde başlar ve zihninde biter. Düşünce meselesidir.

DOĞUM GELİŞİM İÇİNDİR

K

endi varlığı-mıza uygun tarzda yaşamak zorundayız ama o da çok zor.

Fizik dünyamızın, plânetimizin birtakım değişimler içerisinde olması da bizim bedenimiz üzerinde hakikaten tahripler ve olumsuz tesirler meydana getirmektedir. Bunun kabul edilmesi gerekir. Her şeyin suçlusu biz insanlar değiliz. Bedenini yönetmekte olan ruh varlığı, fizik evrenden gelen olumsuz tesirlere karşı direnç göstererek, onlara

uyum sağlayabilmeyi öğreniyor. Bu çaba organizmanın gücünü geliştiriyor. Bu şekilde,

burada kalan yeni kalıtlar, DNA'lar ve diğer tesirlerle, gelecek nesillerde çok daha güçlü bir şekilde insan bedeninin meydana gelmesine sebep oluyor. Bu da ayrıca bir vazifedir. Ama tembellik yapıp dünya

böyle de, o zaman ne kabahatimiz var, demeyelim, bu da bir eprövdür. Bu şekilde biz, bizden sonra enkarne olacak varlıkların bedensel imkânlarını geliştirmenin vazifesini de yapıyoruz. Bedensel yeni imkânlarla boşu boşuna doğmuyoruz. Yalnız kendimiz için değil; şu bedeni eskitelim, yok edelim, istediğimiz gibi kullanalım mânâsında değildir bedenlenmek. Doğuşun da çok büyük hikmetleri, sebepleri vardır, kuru kuru bir tekâmül için doğulmaz. Bir enkarnasyon çok büyük bir evrensel araştırmadır, bu araştırmayı yapabilmek çok büyük bir görevdir, gerçek ibadet de budur.

GÖRÜNENİN ARKASI

Tanrı'ya eğer kulluk yapılmak isteniyorsa, enkarnasyonu en iyi şekilde değerlendirmenin yoluna bakmak lâzım. Egoistçe değerlendirme olmaz. Enkarnasyon meselesi üzerinde hepimizin iyice düşünmesi gerekir. Doğum nedir, doğmak nedir, niçin doğarız, doğarken ne gibi olaylar olmaktadır, hangi mekanizmalar

Görünen her şeyin, görünmeyenlerin eseri olduğunu anlayabilirsek, o zaman yavaş yavaş biz işte o görünmeyene nüfuz etmeye çalışırız.

çalışmaktadır? Doğum plânları nelerdir, bir varlık doğarken nasıl bir haritayla veya bir plânla, bir mukaveyle gelir? Bu mukavele nedir? Kime karşı mukaveledir, neler yapılacaktır ve niçin?

Tüm bu ne oluyorların cevabı, fiziğin arkasındaki gizli mânâyı ya da görünenin arkasındaki görünmeyeni bilmek, anlamak mânâsıdır. Biraz evvel ifade etmeye çalıştığımız gibi, fizik dünyasının bizim bedenlerimiz üzerinde tahripkâr bir etkisi var derken, demek ki yaptığımız, doğum mukavelesinde biz bunları da kabul edip inmişiz. Neden inmişiz, niçin kabul etmişiz bu kadar zor bir işi? İnsandan başka kimsenin yüklenmediği, meleklerin bile yüklenmediği bu vazifeyi niçin alıp inmişiz biz? Kuran'da buna benzer gayet güzel bir ifade vardır. Meleklerle teklif eder de, onlar yapamayız derler. İnsanoğlu der, bunu aldı indi. Yani o hem akıllıdır, hem de kendine zulmeder mânâsında, öyle değişik bir ifade kullanılmıştır. Ama o bilgi insan için söylenmemiştir, oradaki itiraz eden varlıklar için söylenmiş bir sözdür o ifadeler.

Böyle büyük bir yükü alıp inmiş olan bir insan varlığının, yaptığı hareketlerin arkasında da daha başka türlü anlamların olması gerekir. Spirit bilgi bizden bunu istiyor, bunları kavramamızı istiyor. Bunlar kavrandıkça ve anlaşıldıkça, biz görünenin arkasına uzanabilir ve görünenin görünmeyenler tarafından yönetilmekte olduğunun farkına varırız. **Görünen her şeyin, görünmeyenlerin eseri olduğunu anlayabilirsek, o zaman yavaş yavaş biz işte o görünmeyene nüfuz etmeye çalışırız. Onu an-**

lamak ise kâinatın ve varlık olmanın mânâsı, ruhsallığın derinliği, eşyanın tabiatı hakkındaki bilgiler edinmemizi sağlar.

Beşerî zihniyet olarak, ilk önce görünenin arkasındaki, maddenin arkasındakini aradık. En sonunda dediler ki, atom vardır, elektronlar vardır, vs... Sonunda görünmeyene doğru tedricen gidilmiş ve görünmeyenler her şeyin sebebi dir tarzında bir sonuç bugün fizik dünyasına hâkim olmaya başlamıştır.

Maddî dünyadaki araştırma yöntemini biz kendi manevî hayatımız, kendi varlığımız için de yapabilmemiz gerekir. Bir atomcunun, bir fizikçinin yapmış olduğu çalışmayı, kendi iç bünyemiz için de yapabiliriz. Fizikçiler onu yapmışlar, görünen eşyanın, maddenin, taşın toprağın suyun arkasındaki asıl yapıya, moleküler ve atomik yapıya kadar ulaşmış, onu da aşmak suretiyle dışarıdaki bütün bu oluşların sebebine inilmeye çalışılmıştır.

VARLIKSAL ARAŞTIRMA

Zaten en son dayanılan nokta ise bilindiği gibi enerji alanları gerçeği ile yüz yüze gelinmesidir. Bugünkü genetik bilimin ortaya çıkışı, kromozomlardaki durumlar, DNA'lardaki araştırmalar ileri bir seviyeye gelmiştir. Fatalistçe kolaya kaçarak Allah her şeye kâdirdir dememek gerekir. Allah her şeye kanunlarıyla kâdirdir, bilgisizce bir şey olmaz, kuru kuruya inanılsın diye değildir o söz. Allah'ın bu kudretinin nasıl olduğunu merak ediyorsan,

sana ben akıl verdim diyor, araştır bul, beni tanımak ve anlamak istiyorsan.

Sufilerin meşhur bir sözü vardır. Tanrı kendisini büyük bir hazine olarak kabul etmiş ve o hazineyi bütün varlıklara beni bilirsiniz diye açmıştır. Hazinesinin ne olduğunu anlayasınız diye yaradılış yaptım, tarzında çok sembolik, çok eski bir sözdür. Sufilerin yarattığı bir sembol değil, çok eski Kaldel bilgelerine ait olan bir semboldür, onların bilgeliğinden gelen bir sembolü sufiler de kullanmışlardır.

Demek ki her ne olursa olsun, biz insanlar hangi metodu kullanırsak kullanalım, olmakta olan her şeyin arkasındakini, onu etkileyen, onu meydana getiren, daha derin sebepleri öğrenmek zorundayız. Örneğin vücudumuzun şekli, durumu vs. bile araştırma konusu. Neden insanların boyları standart olmuyor, kilolarımız niye var, bunları ortadan kaldıralım gibi araştırmalar var. Bütün bunların DNA'yla alâkası var mı, kromozomlardaki birtakım değişikliklerin meydana getirilip getirilemeyeceği, hatta plânlama ve insan kopyası çıkartma meseleleri üzerinde duruluyor. Tüm bu tür enteresan çalışmalar biraz da tehlikeli görünümde devam ediyor.

21. ASIRDAKİ SORUMLULUK

Genetik araştırmalarda çok önemli şeyler oluyor. Bunun bir mânâsı da insan ruhunun madde üzerindeki hâkimiyetinin derecesini bize göster-

meye yarıyor. İnsanlara ne imkânlar tanınıyor, bundan sonra ne gibi büyük sorumluluklar gelmek üzeredir. 21. asrın sorumlulukları, 21. asrın güçlükleri nelerdir ve hangi tehlikelerle karşı karşıyayız?

21. asırda ne açlık, ne nüfus plânlaması bizim için tehlike değil, savaş bile tehlike değildir, asıl tehlike bugünkü bilimde elde etmiş olduğumuz bazı imkânlardır. Nasıl bir liyakattir, nasıl bir iştir, tabii bilemiyoruz, buna aklımız ermiyor. Bunlar çok tehlikeli şeyler. Örneğin biraz önce bahsettiğimiz genetikte oynamalar gibi.

Bunları çok ince bir şekilde kullanabilmek güzel şeyler ama kullanma sorumluluğunu

taşıyacak güçte değiliz henüz. Olduğu gibi fizik bedenle alâkalı birtakım birdenbire büyük dejenerasyonlara gitmek mümkündür. AIDS çocuk oyuncağı kalır, o derecede çok güçlü işlerle uğraşılıyor, çok özel yerlerde bunlar yapılıyor. Bu hususta, büyük tartışmalar başlamış vaziyette, Amerika'da ve Avrupa'da, onların aydınları bunlarla meşgul. Yurt dışındaki gerçek aydınlardan çalışmaları bu tür geniş kapsamlı insanlığı topyekün ilgilendiren işlerdir.

Edebiyatçıları, şairleri, bilim adamları, insanlığın geleceğiyle alâkalı, bilime karşı sorumluluğumuz nedir? **Elde ettiğimiz bu bilgiye karşı acaba biz gerçekten o sorumluluğu taşı-**

yacak olgunluğa geldik mi, gel-medik mi gibi sorunları tartışıyorlar.

İşin içerisine kilise de giriyor. Onunla da mücadele var, Papalığa karşı mücadele veriliyor. Papalık bilim adamlarına karşı ayrıca mücadele veriyor. Böyle büyük bir hengame var dışarıda, ama bizim hiçbir şeyden haberimiz yok. Biz hâlâ gazetelerimizin yazdığı paparazzi hikâyelerinin dışında ilgilendiğimiz hiçbir şey yok. Acınacak bir durumdayız esasında. Birsürü lâf, şöyle geliştik, böyle ilerledik diye. Bir şey yaptığımız yok. Yapılmış olan şeylerin bile kopyasını yapabilecek durumda değiliz. ■

ELDE EDEBİLECEĞİNİZ EN GELİŞMİŞ CEP TELEFONU...

Panasonic G 500

Titreşimli Uyarı

Telefonunuz dilerseniz sizi titreşimle uyarabiliyor. Böylece telefon sesinin uygun olmadığı ortamlarda hem arandığınızı öğreniyor hem de başkasını rahatsız etmemiş oluyorsunuz...

Memo (Ses Kaydı)

Özelliğiyle görüştüğünüz kişinin sesini 20 saniyeye kadar dilediğiniz an kaydedebiliyor, dilediğinizde dinleyebiliyorsunuz...Not almanız gerektiğinde artık kağıt kalem gerekmiyor.

**Ve bir cep telefonundan beklediğiniz her özelliğin en üstünü yine Panasonic G 500'de...
Bir an önce tanışın, farkı anında anlayacaksınız...**

PANATEL

Tel.: (0212) 211 69 10 / 11 - 211 69 55 / 56

Duvarları Yıkıp, Köprüler Kurmak

ERÇEKTE**N** birçok duvar yıkıldı, önemli barış anlaşmaları imzalandı. Havada bir değişim, geçmişteki bencilliklere, namussuzluklara, çürümüşlüğe bir dur deme isteği var. Birçok sosyal, kültürel, dinî ve politik kurum değişim bayraklarını çekmiş bulunuyor.

Uluslararası insanlık kuruluşları her gün görevlerine, büyük sosyal açılımların işareti sayabileceğimiz yeni bir anlayışla yaklaşıyorlar. Bütün ideolojiler farklı olanın entegrasyonu, kabulü ve asimilasyonu konusunda konuşmaya devam ediyorlar. Büyük dinler -temsilcileri- uzlaşmaya varmak, sınır ve tabuları yıkmak için buluşuyorlar. Fakat bir de kişisel gerçekliğimize bakalım: Gerçekten değişen bir şey var mı?

Hatamız; kişiler yerine aslında kişilerin sadece tesadüfen biraraya gelmiş, kendilerini hâlâ duygularından, fikirlerinden ayırt edemeyen ve fiziksel bedenleri dışında kimliklerini ifade eden bir tek şey bulabilen kişilere, gruplar gözüyle bakmamız.

Bu kişileri içeren değişim hipotezlerinde, günlük yaşamımızda uygulamamız için sunulan öneri ve alternatifler sonuçsuz kalıyor. Başka bir deyişle, kendi hayatımızda bir şeyleri değiştirmemiz gerektiğini anlar anlamaz "Yeni Çağ" insanının bu güzel önerilerini unutuyoruz.

Dışta değişebilmek için içeride değişmek. İşte şuurumuzun göstergesi olan ve tutumumuzu yönlendirmesi gereken cümle. Bu, her şeyden önce içsel gidişatımızı değiştirmemiz anlamına geliyor. Gelecek, içsel duvarlarını yıkmayı başarabilenlere, mevcudiyetleri boyunca, oluşturdukları tüm engellerini çöktirebilenlere ait olacak. Bunun anlamı ise, kendilerini ortaya koyma ihtiyacındaki insanların özelliği olan bencillik ve benmerkezcilikten; ritmlerinin ve modellerinin dışına çıkamadan yaşayan insanlara ait

önyargı ve hoşgörüsüzlükten; güvensizlik ve şuarsuzluk sonucu meydana gelmiş farklı olandan korkma duygumuzdan, kısaca özgürlük eksikliğinden kendimizi arındırmamız gerektiğidir.

Ancak her birimizin içindeki bu duvarları yıkabildiğimizde uluslararası, kültürler arası, dinler arası, yani her seviyede kişiler arası ilişkilerimizi yeniden tanımlayarak gerçekten köprüler kurabileceğiz.

Sadece o zaman, nihayet duvarların gerçekten yıkıldığını söyleyebileceğiz; çünkü dışardaki duvarların, yani fiziksel duvarların çöküşü yalnızca sembolik bir olayı temsil eder ve gerçek olması için bunu kişisel olarak içimizde yaşamamız gereklidir. Nedenine gelince, duvarları yıkmamız anlamı kendini ortaya koymak, başkalarına açmaktır; yeni fikirleri kabul etmek, tartışmaya girmek, bizden farklı olan insanlarla onlara yüzümüzü çevirmeden ve kuşkuyla bakmadan karşı karşıya gelebilmektir. Bu güncel olarak, **bizim gibi düşünmeyen, dua etmeyen kişilerle karşılaşmalarımızda kabullenme, hoşgörü, birlik, işbirliği, kardeşlik gibi evrensel değerleri yaşanamaz demektir.**

Tüm bunların başarılabilmesi kendi kişisel kimliğimizin, ben'imizin tanınmasına bağlıdır. Çünkü farklılık içinde Birlik ilkesine ulaşabilmek için kendi öz kimliğimizi tanımamız şarttır. Şuurun gelişimi ancak kendini bu şekilde gerçekleştirebilir. **Kişi ancak ödev ve haklarının bilincinde olursa gerçek bir sosyal şuur doğabilir.**

İçinde bulunduğumuz zamanın ötesine geçerek şimdiden birçok insanın aynı yöne doğru, aynı kardeşlik ruhuyla koştuğunu görüyoruz. Yolların hepsi düz ve çiçeklerle bezenmiş olmasına rağmen, önemli olan, yolu ilerleyerek, güvenle ve cesaretle, tüm yolların kesişeceği yere kadar katetmemiz. İşte o zaman değişmiş bir dünyanın yaratıcıları olacağız. ■

**Kaynak: PSICOSİNTESE, Nisan'94
Çeviri: Alin ASLAN**

Olayları

Deneyimleyebileceğimiz Alanları

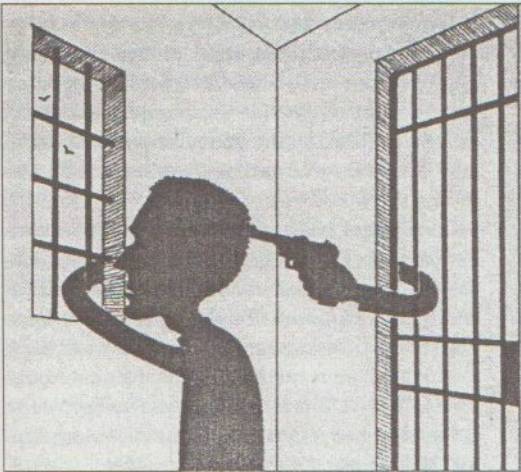
Bizler Yaratırız

Fulya AYKAÇ

HER OLAY BİR İLKENİN YANSIMASIDIR

EVRENDE ve dünyamızda oluşmakta olan her fizik olayın oluşumun ardında onu üstten kavrayan daha kapsamlı bir yasa olduğu gibi, her olay ve fenomen de özde "Varlıksal İlkeler'e" ve yasalara bağlıdır. Temellerinde daima şuurlu ve amaçlı sebepler yatar. Tüm evreni ilke ve yasalar çevrelemiştir. Evrendeki muhteşem uyum ve düzen, bu ilkeler sürdüğü için geçerliliğini sürdürebilmektedir.

Ruh Varlığı İlke Varlığı'dır. Evrendeki sonsuzluğa doğru yayılışını ve şuurluluğunu ilke ve yasalarla yürütür. Özündeki müteal bilgiyi madde âleminde uygulamak, bilgisini açmak ve genişletmek göreviyle yeryüzünde bedenli olarak tezahür etmiştir. Her olay ve tezahür belli bir ilkenin yansimasıdır.

Varlık özündeki müteal bilgiyi madde âlemlerinde uygulayabilmek için o âlemden bedenler edinir. Ve bu araç sayesinde de çeşitli mekânlarda bilgi uygulaması yaparken değişik türde olaylarla karşılaşır. Tek bir enerjiden hareket ederek, tezahüratı oluşturan ruh varlığı, sonsuz çeşitlemeler içerisinde, sonsuz yoğunluklarda odaklaşarak, sonsuz şuur alanları ve sonsuz olaylar dizisi yaratmaktadır.

Bu çeşitli şuur alanları sahip oldukları vibrasyonel değerlere uygun tatbikatlar oluştururlar. Vibrasyonel değer, varlığın titreşim seviyesinin ve enerjetik alanının kapsam gücünün bir göstergesidir. Titreşim seviyemizi arttırmak için büyük bir mücadele ve tekâmül arzusu içindeyiz. Ruh varlığının madde kâinatları üzerinde yaptığı uygulamaların kozmik hâle gelmesi tekâmülünün de bir göstergesidir.

Tekâmül, daha yüksek bir enerjiyi kullanabilme liyakatidir. Ruh varlığının asli vazifesi uygun ortamlarda enerjilerini yükseltme ve yeni dengeler kurma vazifesidir. Varlığın içsel ve dışsal özgürlüğüyle enerji dengeleri arasında sıkı bir bağ vardır. Eğer gerçek manada olaylara hükmetmek ve içsel özgürlüğü elde etmek istiyorsak, daha doygun enerji alanlarıyla irtibata geçmeliyiz. Bünyemize aldığımız enerjileri işleyip dışarı vermezsek enerji sirkülasyonunun yetersizliği, telâfi edilmesi gereken yeni olaylar ve eprövler dizilerinin hazırlanmasına yol açar.

OLAYLARI DENEYİMLEYECEĞİMİZ ALANLARI BİZLER YARATIRIZ

İçinde bulunduğumuz dünya gezegeni ve onun üzerindeki milyarlarca varlık- ➤

tan oluŖan insanlık ailesi çok eŖitli plânların meydana getirdiği alanlar hâlinedir. Bu çok eŖitli ve girift görünümlü alanlar deđiŖik enerjilerin biraraya gelmesinden oluŖmuŖ bir örgüye benzer. Ve hepsi ellerinden gelen en yüksek hızla, "Büyük DeđiŖim" yönünde hareket etmektedirler.

Bireyselliğin ve tüm bireysel anlayıŖların hükmünü kaybedeceği yepyeni bir yüzyıla, bütün dünyanın tek bir plân hâlinde yükselebilmesi, yeni bir enerjetik plâforma sıçrayabilmesi için hepimiz elbirliğiyle alıŖmaktayız. Hepimiz bu büyük organizasyonumuzu, zaman ve mekânın, yani fizik plânın ortaklaŖa meydana getirdiği bir alan içinde gerekleŖtiriyoruz. Hem kendi varlığımızın bedensel alanı, hem de zaman ve mekânın bizim içimizde meydana getirdiği psiŖik alanımız birbirini tamamlar Ŗekilde alıŖmaktadır.

Bir alanın oluŖabilmesi için çok deđiŖik unsurlar biraraya gelir ve sonuçta bir tesir alanı oluŖur.

Varlık, tatbikatlarıyla tesir alanını daima bir st vibrasyonel değere doğru yneltilici durumda ve cehit içerisindedir. Böylece varlıklar daha yüksek enerjileri kullanabilme liyakatlerini arttırmak için olaydan olaya geçerek realitelerini yükseltirler ve sonsuz yolculuklarına devam ederler. Bu kozmik yolculukta asla geri dnŖ yoktur. Ancak bu evrensel gidiŖe hız vermek için enerji alanının titreŖim seviyesini yükseltmek gerekir.

Bazen hepimiz öyle sarsıcı, ŖaŖırtıcı ya da Ŗok edici olaylarla karŖılaŖırız ki, içinde bulunduğumuz hâl bize bir dŖŖ gibi gelebilir. Oysa böyle iniŖ veya duraklama hâli içerisine giren varlıklar, o ana kadar almıŖ oldukları bilgileri hazmetme, özümseme fırsatı bulmuŖ olurlar. Ya da içinde buldukları realitelerinin tüm gereklerini yerine getirerek, telâfilerini yapmıŖ olurlar. Alanlarının enerjetik seviyesini yükseltirler.

Alan alıŖması ile organizasyon ya da plân alıŖması aynı Ŗeydir. Plânlar eŖitli alanlardan oluŖmuŖtur. Plânların ekirdeği alanlardır. Alanların temel unsuru ise enerjidir ve çok eŖitli enerji türlerinden meydana gelmiŖlerdir.

Demek ki, fizik plân âleminde okluk hâlinde bulunan ve çok eŖitli olaylar dizisiyle s-

rekli olarak kendini aŖmaya, liyakatini arttırmaya alıŖan bizler tek ve bütünsel bir enerjinin sonsuz yoğunluk skalalarından birinde kendimize ait vazifeleri yerine getirmekteyiz. Yani hangi Ŗuur seviyesinde bulunursak bulunalım tek bir enerjiye aitiz. İŖte böyle bir yansımının sonucu olan bizler tezahürat âlemi olan dünya yaŖantımız esnasında olaylar aracılığıyla denemekte, realitemizi yükseltmekte, enerji alanımızı yođunlaŖtırmaktayız.

OLAYLAR, İCAPLAR, YASALAR ve VARLIKSAL İLKELER

Her olay ilâhî İrade Yasaları ve Varlıksal İlkeler çerçevesinde oluŖur ve içinde müteal bilgiyi saklar. VaroluŖ, ilâhî İrade Yasaları'na göre olup durmaktadır. Yasaların ardında Varlıksal İlkeler vardır. İlkelerin maddesel mekânlara saçaklar hâlindeki uzantıları Yasaları, Yasalar da icaplar hâlinde olaylara karıŖmıŖ Ŗekilde rtl vazifeleri oluŖtururlar. Olayların bize sunmaya alıŖtıđı gerçek bilgileri alabilmek için icaplar bakımından sadeleŖmeye gitmek çok önemli ve gereklidir. Yapay icaplar içinde kendini kaybetmek olayların sunmaya alıŖtıđı bilgilere karŖı da krelmemize neden olur.

DEVRESEL OLAYLAR ENERJETİK ALAN YKSELTİCİSİDİRLER

Ruh özündeki bilgiyi fizik ortamlarda tezahür ettirmek, YaradılıŖ Nuru'nu maddenin derinliklerine kadar taŖımak ve özündeki bilgiyi dıŖlaŖtırarak maddenin enerjetik düzeyini arttırmak üzere yine maddeyi araç olarak kullanır. Her olay ruhun etkisini, yani enerjetik alanını arttırmak içindir.

Enerjetik alan artırma süreci belirli sıklular (devreler) içinde gerekleŖir. **Enkarne varlıklar her devre sonunda enerjetik alanlarını bir st merhaleye sıçratmak ihtiyaı içindedirler.** Ve o devredeki titreŖim seviyelerini, o devrede bağlı oldukları plânın merkeziyle uyumlu hâle getirirler. Oyleyse tüm ıstıraplı olaylar ve eprvlerle enerjetik seviyemizi yükseltmek için karŖılaŖırız. ■

RUH MADDEDEN KOPARTILAMAZ

Bir kumaşın ön ve arka yüzünü birbirinden ayırmak nasıl mümkün değilse, ruh ve maddeyi birbirinden ayrı tutmak da o derece mümkün değildir.

Ercüment KAYA

SPİRİTÜALİSTLERİN Ruh ve Madde'nin birliği ile ilgili insanlara iletmeye çalıştıkları bilgiler bir yana, bu konuyla ilgili olmayan insanların söylediklerinin ve "özellikle de araştırmadan oluşturulan önyargılı yaklaşımların" sağlıklı olduğunu söylemek mümkün değildir.

Yeni bir bilgi ile karşılaşıldığında yapılabilecek şeyler konusunda, tüm insanlar için geçerli ortak bazı yaklaşımların olması çok önemlidir. Çünkü biz insanlar şu an göreceli bir dünyada yaşıyor ve her an bir şeye taraf oluyoruz. Yeni karşılaşılan bir bilgiyi taraf olmadan değerlendirmek nereye kadar mümkündür? Bu aşamada akıl ve vicdan karışımıza çıkıyor. Akıl, yeni edindiğimiz bilgileri, sahip olduğumuz bilgilerle değerlendirme gücüdür. **Vicdan, ruhun, ilâhî irade Yasalarından yararlanabileceği kısımları doğru olarak belirler;** böylece, ruh için, daha yüksek anlayış ve duyuş seviyelerine yönelten, güçlü ve hoşgörüsüz bir yol gösterici olur. Vicdan (1), insanın duyuş ve düşüncelerini (ruh hâllerini) ve onların amaç ve niyetlerini izleyerek, müsamaha, merhamet, iltimas yapmadan, ruhun tekâmül ihtiyaçlarını sağlamak yolunda uyarır ve hakemlik yapar, insanın tekâmül düzeyi oranında ona bilgi verir. Bu iki unsurla kurulabilecek bir denge, o an bizim için en uygun durum olacaktır.

İkilemli bir yaşam tarzı bizim dünyamız için geçerli olan bir sistemdir. Evrensel birlik, burada çokluk olarak tezahür etmektedir. Bu

demektir ki, iyinin karşısında bir kötünün varlığı söz konusudur, ama aslında iyi-kötü bir bütünlük içindeki göreceli değerlerdir. Gerçek birliği insanlar bilmemektedirler. İnsanların ağzından çıkan birlik nutukları gerçek birliği ifade etmiyor, çünkü bir şeye bile taraf olma ihtiyacında olan insan için gerçek birlik mümkün değildir. Fakat şu da kesin bir gerçektir ki, gerçek birlik anlayışının ilk ışıkları ufuktur ve bu bilgi insanlara verilecektir.

Ruh ve maddenin birliği de işte bu konu içerisinde yerini almaktadır. İnsanlar, ne ruhu ne de maddeyi birbirinden ayrı olarak anlayabilirler. **Bir kumaşın ön ve arka yüzünü birbirinden ayırmak nasıl mümkün değilse, ruh ve maddeyi birbirinden ayrı tutmak da o derece mümkün değildir.**

Silver Birch bir tebliğinde (2) şöyle diyor: "Siz madde ile ruhu birbirinden kopartıp ayırmamalısınız ve onları, aralarında hiçbir ilişki bulunmayan bölmeler olarak kabul etmemelisiniz. Onlar, iç içe bir ilişki hâlinindedirler. Dünyada bulunduğunuz sürece ruh maddeyi kontrol altında bulundurur, fakat madde ruhun kontrol kapsamını düzenler."

Ruhsuz bir madde, maddesiz bir ruh düşünülemez. Ama ruhtan ve ruhun bilgisinden, yani kendi öz varlığından bihaber olan insan, tam anlamıyla kör ve topal bir gidış içerisinde. Bugüne kadar içinde bulunduğu bilgi ve inanç sistemleri de ruhla ilgili olarak hem sınırlı ve gizli, hem de sembolik bir yaklaşım içinde bilgiler vermiştir. Burada insandan pek çok çaba ve cehit göstermesi beklenmiş ama ancak bugünkü görüntü ortaya çıkmıştır.

Ruh ve madde ilişkisi ve insanlığın bugünkü durumuyla ilgili *Sadıklar Plânı* tebligatından alınan bazı ifadeler şöyle (3): ... *Varlık, yani yüksek varlığınız, beden içerisinde sadece tecrübe yapmakla kalmıyor, belki daha ziyade maddenin tekâmülünü temin ediyor. Ve özellikle madde sistemlerinin idaresini öğreniyor. Ve işte bu derecede madde sistemini idare ediyor ve ona öyle bir seyyaliyet temin ediyor ki, yeryüzündeki bir varlık, meselâ insan varlığı, bu seyyaliyetin, bu inceliğin, nezahetin belirtisi olarak, zekice, şuurluca, duyguluca hareketler etmeye başlıyor.*

... *İnsan bedenini teşkil eden madde sistemi şuurlandırılıyor. Beyin bir şuurlandırılmış sistemdir. Vücut içerisinde ruh yoktur. Vücut, yüksek beninizin bir yüksek şuaı altında neşvüname bulmakta, gelişmekte ve şuurlanma yolunda olan bir madde sistemi- dir. O derece inkişaf (açılma) göstermektedir ki, bugün insan, kendinden başka herhangi bir şeyin, realiteye malik olmadığını savunmaktadır.*

Yüksek benler için bu, maddeyi yönetmek ve maddeyi inkişaf ettirmek bakımından elde edilmiş epey yüksek bir realitedir.

Silver Birch de bir tebliğinde (2) şöyle diyor : *Bilenmeniz, arınmanız, yıkanmanız gerekir. Yeryüzünün size sunduğu yükseklikleri ve derinlikleri tanımanız gerekir. Böylece ruh, daha kuvvetlenmiş, desteklenmiş, güçlenmiş ve ölüm geldiğinde kendisini bekleyen durumlara hazırlanmış olur.*

Ruh ve Madde birliğine karşı oluşan ve bugün yanlış diyebileceğimiz bir konu da "ruhsal âlem - madde âlemi" kelimelerine yüklenen anlamdır. Çünkü gerçekte ruhsal ve madde âlemi gibi iki ayrı âlem yoktur; tek bir bütünlük vardır. Ne ruh ölümle öteâleme geçen bir varlık, ne de madde sadece dünya hayatında var olan bir şeydir. Çünkü ruh varlığı, kullandığı maddî yapılara canlılık ve hareket vererek geliştirir ve değiştirir, her değişik boyutta maddî yapılara uy-

gun uygulamalar içerisinde yaklaşır. Gerçekte ölüm yoktur, doğuşlar vardır. Doğuşlar ile, bilgiyi maddî yapılar üzerinde uygulamaya konur.

Silver Birch bu durumla ilgili şunları söylüyor (2): *Orası (öteâlem) sizin yaşadığınız dünyanın görünmeyen, işitilmeyen tarafıdır. Siz şimdi de olabileceğiniz kadar ruh âlemindediniz. Siz dünyanızdan ayrıldığınızda oraya gitmeyeceksiniz. Siz şimdiden ruh âlemindediniz. Ama siz, onun bütün vibrasyonlarına ve frekanslarına uyumlanmak üzere ruhsal yeteneklerinizi geliştirmedikçe onun farkına varamazsınız. Orası bir başka dünya değildir. O, yeryüzünün de, sadece bir yönünü oluşturduğu evrenin ayrılmaz bir parçasıdır.*

Madde dünyasında bir bedene enkarne olan ruh varlığının, maddenin kabalaştırıcı, kendine benzetici etkisiyle özündeki bilgiden uzaklaşarak, kendisini büyük

oranda (hatta sadece) madde gözlüğüyle gördüğü bir gerçektir. Dünyaya bu dar çerçeveden bakan insanlık, bu topallayarak gidişe bir dur diyecektir. Nasıl? Özyle, gerçek varlığıyla ilgili farkındalığa, yani varlıksal bir birlik içinde olduğunun farkına vararak. Ve bu bilgiyi hayatına bizzat uygulayarak!..

Ruh ve madde bir bütün olarak ele almak doğru olur. Ruhsal rehber Silver Birch bir soruyu şöyle yanıtlıyor (2): ... *Büyük Ruh, ister küçük, ister büyük, ister karmaşık, ister basit olsun, hayatın her bir safhasından sorumlu olandır. Hayat vardır çünkü ruh ona amaç ve hareket vermiştir. Siz kendinizi Büyük Ruh'tan ayırmazsınız, çünkü Büyük Ruh yaratılışın bütününde saklıdır ve her an her yerdedir.* ■

KAYNAKLAR

- (1) Ergün Arıkdal, *Metapsişik Terimler Sözlüğü*, Ruh ve Madde Yayınları
- (2) Silver Birch, *Öteâlemden Gelen Bilgiler*, Ruh ve Madde Yayınları
- (3) *Sadıklar Plânı*, Ruh ve Madde Yayınları

“Kâinatın bilgisi, ona lâayık olanlara verilir.”

Kemal Yolcusu

ALTI MODERN HAYALET

Ian STEVENSON

VAKA 3

BU vakadaki algılayıcı D.X., 1939'da doğmuş olan bir kadındır. Birmingham, İngiltere'de yaşamıştır. Deneyimi 2 Haziran 1983'te meydana gelmiştir. Bir başka hayalet görme vakasını anlatan kişi bana D.X.'ten söz etmişti ve ona yazarak, bana olayı anlatmasını istemiştım. Öyle de yaptı ve ben daha sonra, 12 Eylül 1992'de onu ve kocasını Birmingham'daki evlerinde ziyaret ederek, görüştüm. Yazışmalar ve bir telefon görüşmesi yoluyla detaylı ek bilgiler de edindim. D.X.'in deneyiminde görünen kişi olan S.T.'nin ölüm sertifikasının bir kopyasını da elde ettim.

S.T. 17 yaşında iken görme yeteneğini kaybetmişti. Ardından ağaç oymacılığında eğitilmiş ve sonraları, özürülü kişiler için açılmış bir kolejde bambudan mobilya yapma dersi vermeye başlamıştı. D.X. de aynı kurumda çalışmaktaydı ve S.T.'yi iyi tanıyor ve ondan çok hoşlanıyordu, özellikle de dü-

rüslüğünden, bağımsızlığından ve mizah anlayışından. Körlüğü sebebiyle S.T. kısıtlı bir sosyal hayata sahipti ve D.X. ve kocası, çalıştığı iş yerinden olup da S.T.'yi sosyal toplantılara davet eden tek çiftti. 1980'de S.T. emekli oldu; bundan sonra, D.X.'den uzakta oturmamasına karşın, D.X., S.T. ile sosyal ilişkilere devam etmedi. S.T. fiziksel aktivitelere devam etti; çimenlerini biçti ve körler için eğitilmiş olan köpeğiyle birlikte yürüyüşlere çıktı. D.X. onun sağlığının yerinde olmadığını öğrenmişti ama deneyimi sırasında S.T.'nin hayatının tehlike-

(Geçen Sayıdan Devam)

de olduğunu düşünmesi için hiçbir sebep yoktu.

4 Haziran 1983 günü, D.X. ve kocası arabalarıyla gezintiye çıkarlar. Arabayı D.X.'in kocası kullanmaktadır. S.T.'nin yaşadığı yerin yakınlarında bir yerden geçerlerken, D.X. onu caddede, bir otobüs durağının yanında ayakta dururken görür. Yer, S.T.'nin yaşadığı yerden "çok uzakta" değildir. D.X., S.T.'yi gördüğünü kocasına söyler. Adam (kocası) S.T.'yi görmemiştir ama D.X.'in biraz önce S.T.'yi görmüş olduğunu söylediğini teyit etmektedir. Daha sonra, D.X. o sırada S.T.'nin nasıl görüldüğünü net bir şekilde hatırlamaktadır. Adamın köpeği yanında değildir. D.X. bunun garip olduğunu düşünür ama çabucak köpeğin belki de otobüs durağının içinde olduğu sonucuna varır. Üstelik S.T. evine yakın bir yerde görülmesine rağmen, normalde yürüyor olduğu bir cadde veya parkta değildir. D.X. bilhassa S.T.'nin yüzündeki kızgın ifadeyi hatırlamaktadır. Bu onun kendisini "korkunç suçlu" hissetmesine sebep olur ve bir sonraki hafta S.T.'yi ziyaret et-

me kararı alır.

Sonraki haftanın ilk iş gününde, iş arkadaşlarından S.T.'nin ölmüş olduğunu öğrenir. Bana şöyle yazmıştı: "Tam da (geçen) Cumartesi S.T.'yi görmüş olduğumu söylemek üzereyken, aslında onun bir önceki hafta ölmüş olduğunu öğrenince yıkıldım." Belirtildiği gibi, S.T.'nin sağlık durumunun pek iyi olmadığı bilinmekteydi. Bir kalp hastalığı vardı ama ciddi biçimde hasta olduğu düşünülüyordu. Çimenleri biçtikten sonra, karısıyla buluşmak üzere yürürken caddenin ortasında "düşüp ölmüştü". S.T.'nin ölüm sertifikası, ölüm tarihi olarak 2 Haziran 1983 olarak göstermektedir. O gün Perşembe'dir. Dolayısıyla D.X.'in deneyimi, S.T.'nin ölümünden iki gün sonra meydana gelmiştir. (D.X.'in kocası adamın ölümü ile karısının deneyimi arasında geçen süreye "bir hafta kadar" demiştir ama aslında süre çok daha azdır.)

Yorum:

Bu vaka da algılayıcının iyi tanıdığı bir kişiyi, bir yabancı ile karıştırması yorumu ile açıklanabilir. Görünen figür normalde S.T.'nin dolaşmadığı bir yerde ve yanında köpeği olmadan görülmüştür. Bu yoruma karşı kişi, D.X.'in deneyiminin, görülen kişinin S.T.'den başkası olamayacağını gösteren çeşitli detaylar içerdiğini ileri sürebilir. D.X. bu kesinlik hissini kocası ile paylaşmıştır.

ÖLÜM SONRASI HAYALETLER

Görünen kişinin ölümü

ile deneyim arasında geçen iki gün; bu vakaları araştıran araştırmacıların "ölümle-çakışma" olarak düşünülen süreyi aşmaktadır ve bu durum vakayı "ölüm sonrası hayaletler" başlığı altına koymaktadır. Gibson (1944) ölüm sonrası hayalet vakalarında görülen ve ölümden sonra yaşadığı varsayılan kişilikler ve algılayıcı arasındaki iletişimi meydana getiren -şu ana kadar bilinebilen veya mantık yoluyla oluşturulan- ilgili motivasyonları incelemiş ve genelde iletişim kurma motivasyonunun, algılayandan ziyade etkende (görünen kişide) daha fazla olduğunu bulmuştur. Bu vakada ise algılayıcı, emekli olduktan sonra S.T.'yi ziyaret etmediği için suçluluk hissini deneyimlemiştir ama S.T.'nin hayaletinin yüzündeki kızgın ifadenin, ihmalden dolayı D.X.'e serzenişte bulunma amacını taşıdığı sonucu çıkaramayız.

VAKA 4

Bu vakadaki algılayıcı E.W., 1907'de doğmuş bir kadındır. Hayatının tamamı İskoçya'da, çoğunlukla Skye'da geçmiştir. Çok sayıda bariz normal ötesi deneyimler yaşamıştır ve onu tanıyan kişiler tarafından İskoçya Dağlılarının "ikinci görüş" (duble vue) dediği şeye sahip olduğu söylenir. Bu deyim bir biçimde özelleşmiş bir normal ötesi algılama biçimidir; bilhassa ölmesi yakın veya ölmüş insanlarla ilgilidir (Cohn, 1994). E.W., durugörücülük hakkındaki bir kitabın (Davidson, 1989) bir bölümünde, burada anlatacağım olay da dahil bazı deneyimlerini anlatmıştır.

E.W.'nin o kitapta anlattığı olaya biraz daha detay eklemek fırsatını buldum.

Vaka, E.W.'nin deneyimini kısaca anlatmış olduğu bu kitabı okurken dikkatimi çekti. Ona bir mektup yazdım ve bir süre karşılıklı yazıştıktan sonra, o sıralarda E.W.'nin oturmakta olduğu Vatten'e 3 Eylül 1992'de gittim. Özetlersem, E.W.'nin deneyimini bana anlattığı, yayınlamış olduğundan farklılık göstermiyordu ama daha ayrıntılıydı.

A

rdından, E.W.'nin hayalet görme deneyiminde görülen kişinin (Ronald McKay'in) dul eşi Betty McKay'le tanışıp görüştüğüm Dunfermline'e gittim. Deneyim Dunfermline'de meydana gelmişti ve 1992'de nerede meydana geldiğini de gördüm ve E.W. ile gördüğümüz arasındaki uzaklığa dair bir izlenim edinebildim. Sonra, E.W.'nin deneyiminin geçtiği yeri yeterince incelemeye inandım. Dolayısıyla 1994 Ağustos'unda yeniden İskoçya'daydım, Dunfermline'e geldim ve Betty McKay'in eşliğinde, olayın geçtiği yeri dikkatlice inceledim. İlgili yol ve binaların krokilerini çıkarttım.

Ronald McKay'in ölüm sertifikasının bir kopyasını da edindim. E.W. ile yaptığımız yazışmalardan daha birçok şey öğrendim.

Deneyim 29 Mayıs 1975 günü sabah erken saatlerde meydana gelmişti. E.W., sütçünün bıraktığı süt şişelerini almak üzere evinin (ana yola ba-

kan) dış kapısını açmıştı. Daha sonra bu işi 10.00 ilâ 10.30 arasında yapmış olduğunu düşünmüştü. Yolun karşısına baktı ve komşusu Ronald McKay'in evinin önündeki yoldan aşağı, sanki yöneticisi olduğu fabrikaya doğru gidiyormuş gibi yürürken gördü. E.W. ve kocası, McKay'lerin tatile gittiklerini biliyorlardı ve onların hâlâ tatilde olduklarını sanıyorlardı. E.W. içeri girdiğinde, kocasına "McKay'ler dönmüş." dedi. Kocası, ne zaman döndüklerini sordu. E.W. cevapladı: "Bilmem ama Ron'u yoldan aşağı yürürken gördüm." Yarım saat veya bir saat sonra Ronald McKay'in fabrikasındaki üst yöneticilerden biri eve geldi ve E.W.'nin kocasıyla konuştu. Adam (kocası) Ron'u ne zaman gördüğünü sordu ve E.W. daha önce söylediklerini tekrarladı. Kocası daha sonra fabrika yöneticisinin, Ronald McKay'in Dunfermline'den 150 mil uzaklıkta İngiltere'de tatildayken o sabah öldüğü haberini getirdiğini söyledi.

E.W.'nin hayaleti görmesi ile Ronald McKay'in ölümü arasındaki zamansal rastlaşma çok yakın olmalıdır. Aradaki süre 3-4 saatten fazla olamaz. Ron McKay'in dul eşi Betty McKay bana adamın sabah 07.00'de öldüğünü söyledi. O ve kocası henüz kahvaltı için

giyinmemişlermiş. Bir başağrısı ile uyanan Ronald McKay, hafif bir ağrı kesici hap almış ve tekrar yatmıştı. Biraz sonra, karısı onu uyandırmaya çalışmış ve öldüğünü fark etmiştir. Ölüm sertifikası, ölüm sebebinin "kroner yetmezliği" olduğunu belirtmektedir.

E.W., Ronald McKay'in flanel pantolonun içine sokulmuş naylon bir gömlek giydiğini görmüştü. Betty McKay bana, bu kıyafetin kocasının işe giderken hep giydiği bir tarz olduğunu söyledi. Belirtildiği gibi, Ronald McKay öldüğü sırada yataktan kalkmamıştı ve giyinik değildi. Aslında çıplaktı; her zaman böyle uyumuştur ve öldüğünde de çıplaktı.

E.W. 'nin Ronald McKay'in görüntüsünü yaklaşık 10 saniye kadar gördüğünü tahmin ediyorum çünkü onun, evin ardındaki yoldan çıkıp caddeye aşağıya, fabrikaya doğru yürüdüğünü görmüş. Bu evin garajı ve ona bağlı olan yolu; kapısı gibi evin arka tarafındadır. Caddeye inen yolun bir kısmı, E.W.'nin durduğu yerden görünebilmektedir. E.W., adam evin önündeki yoldan aşağı inerken Ronald McKay'in yüzünü görebilirdi ama fabrikaya doğru giderken sırtı

E.W.'ye dönük olmalıydı. E.W. ve görüntü arasındaki uzaklık, E.W.'nin gözlemi sırasında değişiklikler göstermiş olmalıdır. Birbirlerine en yakın oldukları anda, mesafe 17.5 metredir. Görüntü son derece canlıdır, deneyiminden bir veya iki saat sonra Ronald McKay'in ölümünü öğrenene kadar E.W., ölü bir kişiyi görmüş olduğunu düşünmemiştir bile.

Yorum:

Görüntünün Ronald McKay'in evinin önündeki yoldan çıkması ve E.W.'nin adamı, benim tahminim, yaklaşık on saniye kadar seyretmiş olması gerçeği sebebiyle, bir başkasıyla karıştırma yorumu bu vaka için muhtemel değildir. Dahası, E.W.'nin deneyimi sırasında, E.W. ve kocasının ve de McKay'lerin evinin dışında yakın çevrede başka ev bulunmaktaydı. Betty McKay, E.W.'nin deneyiminin meydana geldiği sırada, herhangi birinin evlerinin önündeki yolda dolaşamayacağından son derece emin.

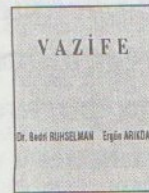
Bu vakada, tıpkı Vaka 2'deki gibi, algılayıcı, hayaleti algılayıcıya aşına gelen ama o sırada görünen kişinin giymediği kıyafetler içinde görmüştür.

(Devam Edecek)

ÇIKTI

ÇIKACAK

Karşılık

Varlık: Andre LUIZ

Aksiyon ve reaksiyon yaşamın değişmez bir yasasıdır.
Beklemeyi bilen gerçek zaferle karşılaşır.

Eğer iyiyi yakalarsanız, insanların yanında ve her yerde en iyi yere sahip olursunuz.

Eğer birine yardım ederseniz, yardım ettiğiniz bu kişi yardım etmenize vesile olmaya devam edecektir.

Diğer insanların sukûnetine yardım ederseniz, barış da sizin etrafınızda belirecektir.

Yükselmenizi sağlayan zamanı değerlendirirseniz, bu zaman size mucizeler sağlayacaktır.

Yaşamı kutsarsanız, yaşam da sizin varlığınızı kutsayacaktır.

Hizmet etmeye çalışırsanız, bu çalışmanız ihtiyacınız olan yönlendirmeyi size sunacaktır.

İnsanları seviniz ve bu sevgi size tesir dolu olarak geri dönecektir.

Ektiğinizi biçeceksiniz. Bunun zaten çok açık olduğunu ifade edebilirsiniz. Ayrıca hep iyilikle ilgili olanı yaşamda kelimelere döküyoruz.

Eğer bunu denemeyi başarırız, elbetteki sevinç çığlıklarıyla parlayan sürprizler kaçınılmaz olarak karşımıza çıkacaktır.

Medyom: F.C.Xavier • İspanyolcadan Çeviren: İsmet Yalçın

HAYATIN BÜTÜNLÜĞÜ

Antonio GIRARDI

DUYGUSAL algılama, varlığın parçalanması ve bilinenin sınırlarının genişlemesi, insanı dünyayla ve hayatın kendisiyle ilgili kısmi ve acı veren bir görüşe sahip olmaya yönlendirir.

Fakat insanda, karşıtları birleştirebilen, ayrımları aşabilen, ruhun değişik durumlarının ötesine gidebilen bir kökün sürekli arayışı ve birliğe yönelten güç sürekli çakışmaktadır.

Yüzyıllar boyunca bilginler, şairler, ateistler ve iyi insanlar hayatın bütünsel karakterini araştırmaya ve kanıtlamaya devam etmişlerdir.

Bu arayış bugün hâlâ devam etmektedir ve varoluşun bütün kısımlarında yer aldığına göre sadece entelektüel bir değeri yoktur.

J. Krishnamurti'nin bu konuyu açıklayan bir şiiri vardır:

**"Çiçekli dalı sevme,
Sadece onun imajını
Kalbine koyma: O solar.
Ağacın bütünü'nü sev,
Böylece çiçekli dalı,
Canlı ve cansız yaprağı,
Ürkek tomurcuğu ve açan çiçeği,
Düşen yaprağı ve gölge veren tepeyi,
Sevgiyle dolu muhteşem bütünü seveceksin.
Hayatı bütünlüğünde sev,
O yok olma tanımaz."**

Hayatın bütünlüğü olgusu bütün teozofik geleneklerde yer almakta ve iki temel olguya dayanmaktadır: "Tanrısal Çerçeve"yi karakterize eden ortak gerçeğin bilinci ve ontolojik seviyeden hareket ederek ruh ve madde arasındaki ayrımın yükselmesi.

Bu olgulara dayanan bir idrak; dikkatli bir yorumlama ve insanda parçalı bir eğitimden kaynaklanan birçok batıl inancın, cehalet ve varlığımızı çerçeveleyen korkuların terk edilmesini gerektirir. Burada, bireysel ve kolektif idrak seviyesinde "kişisel" ve "tarihsel" tanrısal bakış

açılarını ya da gerçeğe karşı geleneksel ikili yaklaşımı (siyah/beyaz, kötü/iyi) reddetmekten bahsedilmemektedir. Burada bahsedilen, bunların parçalı ve illüzyonistik bakış açıları olduklarını, özgürlüğün nefes almasını ve insan varlığının anlaşılmasını sınırladıklarını anlamak gereğidir.

Gerçeğin çok yüzlü bir piramite benzetilmesi örneği bu bakış açısına çok uygun düşmektedir.

Halbuki insanî kesinlik, prizmanın kısmi sayıdaki yüzlerinin tanınmasını sınırlandırmaktadır ve daha sonra onları gerçekmiş gibi sunmaktadır; dolayısıyla prizmanın, aslında tamamlayıcı kısımlarını oluşturan ve tanınamayan birçok yüzü kalmaktadır.

Ayrıca şöyle de denmektedir: "Gerçek-prizması", onun parçalarının temel toplamından değişik bir şeydir.

Üstatların Mektupları'nda, üzerinde durduğumuz konu hakkında birçok ilginç bilgi bulunmaktadır, özellikle Koot'Hoومی şöyle belirtmiştir:

"Tek Hayat'tan bahsettiğimiz zaman, o bir cevher ve dolayısıyla sadece madde ile değil, onun bütün özellikleriyle ilişkisi olduğuna göre, maddenin her atomuna nüfuz ettiğini söyleriz. Bu yüzden o maddeseldir ve maddenin kendisidir."(1) ve K.H. sözlerine şu şekilde devam etmektedir: "Biz, sonsuz ve ebedî evrende sonsuz, ebedî ve daima var olan iki varlığın olabileceğine dair bir inancı reddediyoruz..... Tanrı kadar..... o bu sonsuz ve ebedî maddenin cevheri ve doğası olduğuna göre, bu maddeyi ebedî, sonsuz ve kendi kendine var olan olarak kabul edemeyiz."(2)

K.H.'nin bu değerlendirmeleri H.P. Blavatsky'nin belirttiği değerlendirmelere uymaktadır. "Ruh (ya da bilinç) ve Madde her şeyden önce bağımsız gerçekler olarak değil de, 'Mutlak'ın sübjektif ya da objektif olarak şartlandırılmış Varlığının temellerini oluşturan iki yönü ya da sembolü olarak kabul edilmelidirler."(3)

"Hayatın Bütünlüğü" olgusu insanlar ara- ▶

sında Kardeşlik idealinin derin anlamını ortaya çıkarmaktadır.

Kardeşlik, farklılığa bağlı tüm ayrımların düzelmesidir ve kuvvetli bir evrensel bireyselleşmeyi tanımlamaktadır.

Bütün eşlikler, teozofik olanlar dahil, küresel olarak görüldükleri zaman, gerçeğin farklı düzlemlerinde Hayat'ı, tüm Hayat'ı karakterize eden birliği onaylamaktadırlar.

Günlük hayatımız ne yazık ki ayrımlar, acılar, çarpışmalar, zıtlıklar, daha doğrusu -belki de- "Hayatın Bütünlüğü" olgusundan ayrılmayla orantılı olan olaylarla doludur.

Cahil zihin bizi analiz etmeye, ayırım yapmaya, karşılaştırmaya itmektedir; mevhum zihnin bizi Bütün'ü daha iyi anlayacağımız iki örnek düzlemine götürmektedir. Çünkü Evrensel olan, cahil gerçeği de aydınlatan bir fener gibidir.

Şimdi, analiz ve sentez, duygulara bağlı birleştirici düşünce ve keşif arasında farklı bir değerlendirme olduğunu keşfediyoruz.

Evrensel, "Hayatın Bütünlüğü"nü aynasıdır ve bu düzlemde gerek iç diyalog gerekse başkalarıyla olan ilişkilerimiz yer almaktadır.

İnsan'ın kendisi Hayat'ın bir bütün olarak ifadesinin mükemmel bir örneğidir. O sadece fizik, esirî beden, astral, zihinsel beden bir toplama değil, aynı zamanda fizikî, esirî, zihinsel beden vasıtasıyla kendini ifade eden bir "tanımlanamayan"dır. İnsan bitkisel, mineral, hayvansal ve süptil özellikleri taşımaktadır: Mikrokozmosta makrokozmos yaşamaktadır.

J. Krishnamurti'nin "tanıdıklarımız" olarak tanımladığı gibi alışkanlıklarımız, düşüncelerimiz, korkularımız bizi parçalanmaya, ayrıma ve acıya demirlemektedirler.

Zihinsel parçamızı "özgür" bırakmaya yönelik bir tavır, cahil zihnin özelliklerini "vasıta"ya dönüştürme "mucize"sini gerçekleştirebilir: Heyecanlar duyguların vasıtaları olabilirler, analizler sentezle uyusabilirler. Düşünce, kuşun geniş ve cesaretli uçuşlarla daldan atlmasını karakterize eden değişimi geçirir; görüş ve bakış açısı kökten değişir.

Bugün gerçeğin, kültürel olanı dahil, "Hayatın Bütünlüğü" olgusuna daha yakınlaşmakta olduğunu söylemek gerekmektedir.

Bunu ekolojik, sosyal ve ekonomik evrenselleşmedeki bilinçlenmeler doğrulamaktadırlar.

Teozofi geleneği buna bağlı olarak büyük haklara sahiptir: "Teozofi'den bilime aktarılan Hayat'ın bütünlüşmesi fikri, bilimsel araştır-

maları değiştirmektedir; çünkü bilim adamları, hiçbir doğal olay diğerlerinden bağımsız olmadığı için bilimin her bir dalının diğerleriyle işbirliği yapması gerektiğinin farkına varmışlardır."(4)

Daha geniş bakış açılarına sahip bir insan şimdiden bir şekilde daha mutlu ve uyumlu bir insandır, çünkü kendi korku ve cehaletini kabul etmiştir.

Fakat ne zaman ki bir çocuğun ya da gün batımı karşısında hayret içinde kalan gözlerimize bakarsak o zaman Hayat'ın ta kendisi olan derin bütünlüğü kavrarız.

Teozoflar olarak biliyoruz ki acı ve sorunlar karmaya bağlıdır; teozoflar olarak biliyoruz ki İdeallerin Işığı vardır: Güzellik, Aşk, Sempati, Anlayış, Nötr olmak. Enkarne olmuş tanrısal kıvılcımla bir olmayı biliyoruz: Tanrı'dan geliyoruz ve Tanrı'ya döneriz.

Tabii ki bilinenin ötesinde, hepimiz için keşfedilmeyi bekleyen bir gerçek durmaktadır; fakat daha şimdiden Tek Hayat, Ebedî İyilik, Varlık'ın kendisi olan bir gerçektir.

İnanıyorum ki, anlayışla, yaşamsal hızla, toleransla, eleştirisizlikle, sevgiyle beslenen bu "olasılığı" reddetmemek önemlidir.

Bu, deneyimlenmesi gereken ve Zaman ve Mekân'ın ötesine giden bir "olasılık"tır.

Bizim içimizde olan bir "olasılık"tır.

"Ve daha da ileri gider: Ruh'un bir anlamda GÖRÜŞ (gören bir görüş) olmak kadar, 'harekete geçen bir güç' olmak da ilgisiz vardır. Bunun devamı olarak onda madde ve şekili ayırırız, çünkü hareket hâlindeki bir görüş, ikilik taşımaktadır. Her şeye rağmen bundan çok önce görmek birlikti. Bunu iki yapılmış BİR izlemiştir; fakat sonsuz olan iki. Görüş alanında tamamlanma duygusal tarafından gelmektedir ve onun izlenmesidir, halbuki Ruh'un görüşünde sadece İYİ bu tamamlamayla uyusmaktadır."(5) ■

NOTLAR

1) *Mahatmaların Mektupları*'ndan alınmıştır, Sirio Kitaplığı Yayını, Trieste, 1968; sayfa 99.

2) Aynı eser, sayfa 101.

3) H.P. Blavatsky: *Gizli İlim*, S.T.I., Trieste, 1981; 1. Bölüm, sayfa 73.

4) B. del Bocca: *İnsanî Boyut*, Besci Yayınları, Torino, 1971; sayfa 30.

5) Plotinos: *Enneadlar*, II, 8 a-c (M. Tridente çevirisi)

**Kaynak: İtalyan Teozofi Dergisi-Ekim 1995
Çeviren: A. Didem ÖZDEMİR**

EVRENSEL İŞLEYİŞ / İDARECİ PLÂNLAR

Hazırlayan: Gültekin ÇİLEKÂR-Zümrüt ERKİN

(1)

YERYÜZÜNDEKİ hayat, görünen ve görünmeyen boyutlarıyla bir bütünlük oluşturur. Fizik boyutta, doğanın içinde var olan, birimden komplekse doğru giden yapılanma ve hiyerarşi, ruhsal boyutta da benzer şekilde vardır. Daha doğrusu, birbirinden ayrı olmayan görünen ve görünmeyen dünyalar, belli bir hiyerarşik yapılanma içerisinde kuruludur. Ama bu hiyerarşik yapılanma, birbirinden tamamen yalıtılmış birimlerin birarada bulunması şeklinde anlaşılmalıdır. Bu hiyerarşik yapı, her şeyiyle bir bütünlüktür. Evren sonsuz fizik ve ruhsal mekânlarıyla, o mekânlara has çeşitli zaman yoğunluklarında tekâmülleri sürdürülen varlıklarıyla, şaşmaz bir denge ve uyum içerisinde.

Dünyamızdaki maddî yaşamın asıl sebebi ruh enerjisidir, ruh varlığıdır. Ve dolayısıyla hayatı organize eden ana etken bu görünmeyen güç olduğuna göre; mevcut sistemin, mevcut organizasyonların tümünün arkasında ruhsal bir sistem vardır.

KAVRAMSAL YAKLAŞIM

Bu sistemi anlatabilmek için Ruhsal İdare Mekanizması (RİM) terimi kullanılabilir. Ama şunu unutmamalıyız ki, aslında Ruhsal İdare ile Maddî İdare diye iki ayrı kavram yoktur ve organizasyon bir bütündür. Bu sebeple, İdareci Organizasyonlar, hatta İdareci Plânlar kavramını

kullanmak daha doğru olur.

Temelde; fizik dünya, bir bütünsellik içinde yer alır ve ruhsal dediğimiz bölümün bir uzantısından, âdeta saçaklanmalarından ibarettir. Fizik dünya, ruhsal dünyanın uç kısmıdır. Bu uç kısımlardan, yukarı kısımlara çekildiğimiz zaman geçeceğimiz yer, kendiliğinden otomatik bir şekilde ruhsal dünyamızdır. Ölüm olayında ruhsal varlık, uzantısı olan kalıptan, bedenden kendini çeker ve fizik beden atıl olarak kalırken, varlık öbür tarafta büyük bir potansiyel hâlinde ruhsal bir görünüm arz eder. İşte insan varlığı için geçerli olan bu durum tüm evrenler için de geçerlidir. Onlar da fiziksel bütünlüklerini entropi yasasına bağlı olarak kaybettiklerinde, bütün enerjileri ruhsal dünyaya döner.

İdareci Mekanizmalar, İdareci Plânlar da aynı şekildedir. Fizik dünyada ayrı bir organizasyon, ruhsal dünyada ayrı bir organizasyon yoktur. Bunlar birbirinin devamı ya da uzantısı şeklindedir. Her biri kendine ait aşamalar içerisinde, yüzeyler, plânlar hâlinde mevcuttur.

Fizik dünyada var olan herhangi bir formun, hareketin ya da enerjinin, ruhsal dünyada da bir karşılığı mevcuttur. Yani temelde ruhsal dünyanın, fizik dünyaya doğru bir uzantısı vardır. Aşağıda olanın yukarıda mutlaka bir karşılığı vardır. Tanınmış filozof Eflâton, bunu "İdealar" şeklinde ifade etmiştir.

Bunlar globalliği, birliği ve beraberliği gösteren hususlardır. Biz, ruhsal olanla, ruhsal olmayı kesin olarak birbirinden ayırt etmek imkânına sahip değiliz. Çünkü bunlar iç içedirler ve sadece tezahür zeminleri değişiktir. Örneğin

Dünya, fizik ve fiziküstü (Ötedünya) yapısıyla İdareci Plânın bir kopyasıdır, ancak daha flüdüdür.

Görülüyor ki, küresel bir anlayış sistemi içerisinde fizik dünya ile ruhsal dünya arasında bir ikilem yoktur. Bunlar iç içedir, eş merkezli iç içe küreler gibidir. Bu bakımdan dünya (fizik sistem, maddî sistem, mekanik sistem) idaresi ile ruhsal idareyi birbirinden ayırmak kesinlikle mümkün değildir. O hâlde Ruhsal Plânlar (Ruhsal İdare Mekanizması, Ruhsal Organizasyonlar) yerine İdareci Plânlar (İdare Sistemleri, İdareci Organizasyonlar) terimini kullanmak gerekmektedir.

İDARECİ PLÂNLARLA İLGİLİ BİLGİLER NASIL ELDE EDİLİR?

Sözünü ettiğimiz İdareci Plânlar, nasıl organizasyonlardır, nasıl bir işleyişleri vardır? Kısaca bu organizasyonun yapısı ve işleyişi nasıldır?

Duyular dünyasını tamamen aşan bu sistemi anlayabilmek için iki ana bilgi kaynağı bize yardımcı olmaktadır: Birincisi ve ana kaynak, Ruhsal Rehberlerdir. İkincisi ise gözlemlerle anlaşılabilir, madde dünyasının sistemleri ve onların arkasında var olan evrensel ilkelerdir. Yani elimizde, ruhsal bilgiler ve gözlemlere bağlı olarak elde edilen iki tür bilgi var...

Bizler, bedenle sınırlanmış ve var olan bütünlüğün ancak çok ufak bir bölümünü algılayabilecek durumdayız. Dolayısıyla ruhsal rehber varlıklar; hem böylesi bir daralma içinde olmadıkları için, hem de evrenlerde daha fazla uygulama yapma deneyimine ve bilgi birikimine sahip oldukları için görüş açıları bizlerden çok daha geniştir. Bu yüzden onların bilgilerine muhtacız. Ama biliyoruz ki, ruhsal kanalla gelen bilgiler de, bizim anlayışımız ve ihtiyacımız oranında -sınırlı olarak- verir.

Gözlemlerle elde edilen bilgilere gelince... Bu bilgilerimiz, bizim, madde dünyasının işleyişinden yola çıkarak oluşturduğumuz bir takım modellere, bir takım akıl yürütme yöntemlerine dayanır. Yani bu bir tümevarım yön-

temidir. Aslında bizim evrenle ilgili, hatta atomun yapısıyla ilgili modellerimiz bile bu türden modellemelerdir. Temeli; dünyadaki varlıkların, evrenin çeşitli araçlarla gözlemlenmesidir. Bu gözlemlerden bir takım çıkarımlar yapılarak, bazı sonuçlar varsayım olarak ortaya konulur. Bu yöntemde yanılma payının en aza inmesi için, evrensel ilkelerin iyi bilinmesi gerekir. Yoksa çok yalan yanlış sonuçlara, komik yaklaşımlara ulaşabiliriz ki, insanlık tarihi varoluşla ilgili bu tarz örneklerle dopdoludur. Kısaca bütünlü ilgili net bilgilerimiz olmasa da, en azından bazı sezgilerimiz olmalı ki, bütün hakkındaki yaklaşımlarımız yalnızca yakıştırma olarak kalmasın... Yani tümevarım yönteminin tüm dengelim yöntemiyle birlikte uygulanması gerekir. Yoksa bu, her biri bir filin başka organını tutan ve göremedikleri bu hayvan hakkında çok farklı tanımlar yapan kör adamların hâline benzer: Hepsi, ellerine değen organın çağrıştırdığı bir tanım yapmaktadırlar.

Burada önemli olan, çok yönlü gözlemler yapmaktır. Ama her hâlükârda ruhsal bilgilere ihtiyacımız olduğu apaçıktır. Çünkü birçok insanda bütünlü ilgili bilgiler, gözlemleri paralelindeki sezgiler aracılığıyla oluşur. Sezgi veya açık bilgi tarzında da olsa insanlığa ruhsal kanaldan bilgi akışı her zaman olmuştur ve olacaktır. Aslında bütünlü ilgili tüm bilgiler bütün insanların, varlıkların içinde saklı vaziyette vardır. Çünkü daha önce de belirttiğimiz gibi, varlıkların hepsi aynı bütünün içinde yer alırlar. Yalnız, önemli olan; bu bütünselliği hissedebilmek ve saklı olan bilgilerin açığa çıkmasını sağlamaktır. Ruhsal varlıklar da verdikleri bilgilerle -dozunu ayarlayarak- bunu sağlamaya çalışırlar...

İdareci plânlarla ilgili bilgilerimiz de, işte bu iki kanaldan gelen bilgilerin bütünleştirilmesi ile daha sağlıklı bir şekilde, daha sağlıklı bir anlayışa dönüşebilir. Yine bir ruhsal tebliğ olan, "Aşağıdaki, yukarıdakine benzer" ilkesinden hareket edersek, madde dünyasındaki işleyişin

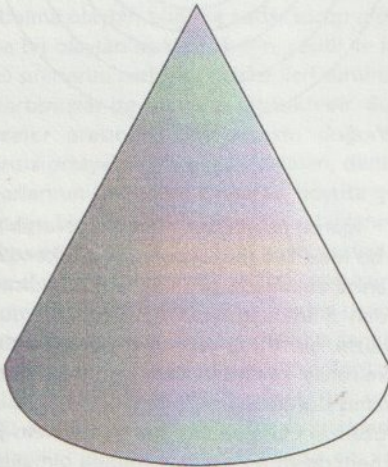
Bizler bedenle sınırlanmış ve var olan bütünlüğün çok ufak bir bölümünü algılayabilecek durumdayız.

bize çok büyük ışık tutacağı açıktır... Zaten madde dünyasının işleyişinin derinliklerine inildiğinde de, somutla soyutun sınırları birbirine karışmakta, (Kuantum fiziği, Heisenberg'in belirsizlik kuramı ve Einstein'ın Rölativite teorileri bize bunu göstermiştir) madde dünyasının nereden bittiği ve diğer bilinmeyen uzantısının nereden başladığı asla anlaşılammaktadır. Fizik ve ruhsal olan bu derece iç içe olduğu için, elde edilen ilkesel bilgiler her ortam için geçerli olacaktır.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz ki, İdareci plânlarla ilgili, esas olarak ruhsal kanaldan alınan bilgiler, mevcut bilgilerimiz ve gözlemlerimizle bağdaştırılarak bir anlayış, bir kavrayış oluşturulmuştur. Bu, zaten, ruhçuluğun birçok konuda bilgi elde etmek için kullandığı bir yöntemdir. Alınacak her yeni bilgi, bu anlayışı, bu kavrayış ufkunu genişletecek ve değiştirecektir.

İDARECİ PLÂNLARIN YAPISI ve İŞLEYİŞİ

İdareci plânları, yukarıda anlatmaya çalıştığımız yaklaşımlar çerçevesinde, *konik sistemler*'e benzetmek (*Şekil 1*) anlayışımızı kolaylaştıracak ve alınan ruhsal bilgilerin içimizde bir yer tutmasına yardım edecektir. Çünkü koni, en te-

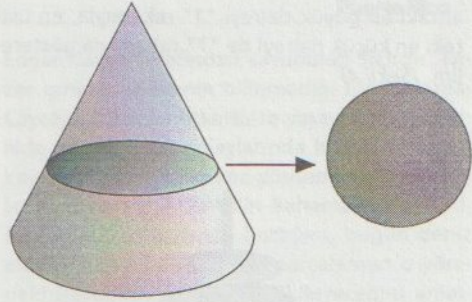
Şekil 1 - Konik Plân Modeli

pede tek bir noktada birleşen bir formdur. Ve dolayısıyla tek bir noktadan olan açılımı, genişlemeyi ve kapsamlılığı da simgeleştirir.

İdareci plânlarda da tek bir enerjinin, gücün açılımlarıdır, yansımasıdır. Ana niteliği; birliği, bütünsel bir işleyişi olmasıdır. Bir idareci plân, değişik düzeylerde bulunan birçok alt plânı da kapsar. Bu plânlarda değişik titreşimsel düzeylerde, değişik vazifeleri olan organizasyonlardır. Fakat asla birbirinden ayrı değildir. Hepsi aynı bütünlük içerisinde ve birbirine bağlıdır. Her şey bu teklilik içerisinde işler, asla aksama olmaz.

Konik sistem, plânların yapılaşma ilkelelerini, işleyişini, yönetimini, hiyerarşisini ve birbirleri üzerindeki hâkimiyet derecelerini göstermesi bakımından iyi bir modeldir.

Tabana paralel bir düzlemle, koninin ara kesiti bir dairedir. Bu daire şeklindeki plâtda, konik sistemi oluşturan plânlardan biri olsun. Söz konusu daire, bir plânla ilgili bazı önemli bilgileri sembolize etmektedir. (*Şekil 2*)

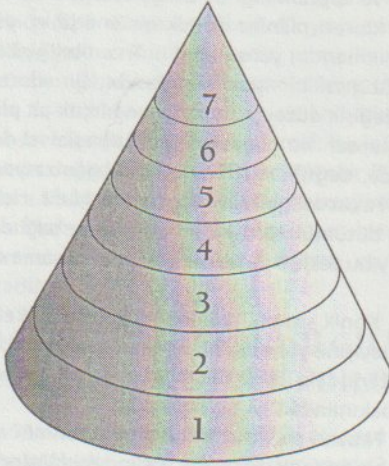
Şekil 2

Bir çemberin başlangıcı ve sonu yoktur. Her plân da başlangıcı ve sonu olmayan bir bütünlüktür.

Bir çemberde sürekli bir açısızlık, birbirini tamamlayış ve zincirleme bir şekilde birbirinin içine giriş vardır. Her plân da tâli plânların sürekli bir şekilde birbirine bağlandığı bir Birliktir. Oysa, konik değil de, üçgen ya da dörtgen piramidi model alsaydık, onlarda mevcut olan köşe ve açılar, bir plânın niteliklerini yansıtmayacaktı.

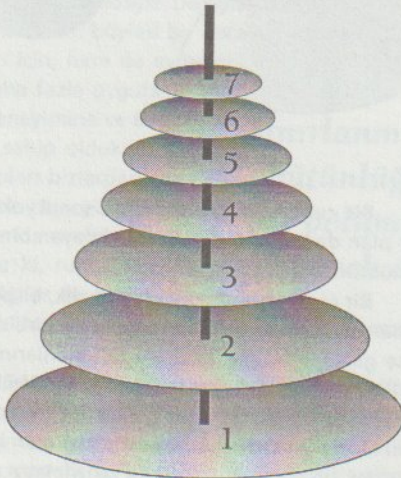
Bizim bağlı olduğumuz koni, yedi kat- ➤

manlı hiyerarşik bir bütünlüktür. (Şekil 3)

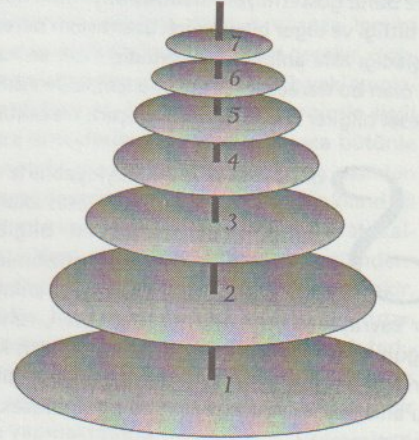
Şekil 3

Bundan sonraki açıklamalarımızda, kolaylık sağlamak için, konimizi bir eksen üzerinde üst üste dizilmiş ve yukarı doğru küçülen dairesel düzlemler şeklinde tasavvur edelim. En alttaki en büyük daireyi "1" rakamıyla, en üstteki en küçük daireyi de "7" rakamıyla göstereyim. (Şekil 4)

Şekil 4

Bu maketin yatay bir düzlem üzerindeki izdüşümünü de, eşmerkezi giderek büyüyen iç içe 7 çemberden oluşan bir sistem olacaktır. (Şekil 5)

Şekil 5

İdareci plânlardan oluşan hiyerarşik koniler, bu İdarî Organizasyonlar, kendi kendilerini organize etme niteliğini taşıyarak, kendisine dışarıdan müdahale eden herhangi bir güç olmaksızın, girift tesir şebekeleriyle iç içe, tüm fizik ve ruhsal kâinatları içten ve dıştan sarıp sarmalamış durumdadır. Tüm varlıklar bu plânların uzantısı olduğundan, her varlık, hem yöneten hem de yönetilen konumunda olmaktadır.

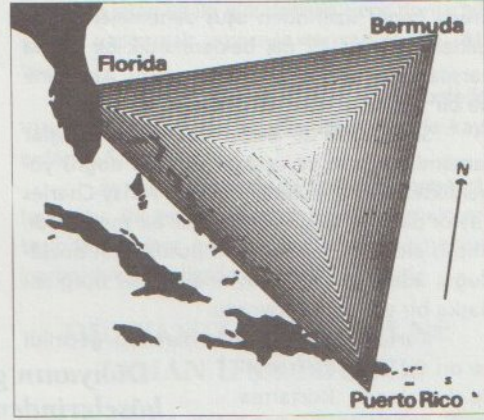
(Devam Edecek)

Dünyamız Sırlarını Ne Zaman İfşa Edecek?

BERMUDA ŞEYTAN ÜÇGENİ

DÜNYANIN gizem dolu köşelerinden biri de hiç şüphesiz, Batı Atlantik'te yer alan "Bermuda Şeytan Üçgeni" adıyla bilinen bölgedir. Esrarengiz uçak, gemi ve insan kaybolmalarıyla yıllardır dünyanın tüm ilgisini üzerine çekmektedir. Sınırları üzerinde yoğun tartışmalar yapılmış olan bölge, bir görüşe göre, Kuzey Bermuda'dan güney kıyılarına, oradan doğuya Bahamalar'a, Porto Rico'dan öte 40 derece boylama yakın bir noktaya, daha sonra yine kuzeye Bermuda'ya birer doğru çizildiğinde ortaya çıkan üçgenin içerisinde yer almaktadır. Bir grup araştırmacı ise, bu alanın bir üçgen değil elips olduğu fikrindedir. Bir başkası ise, merkezi Bermuda'da olan Florida'ya uzanıp, Porto Rico'yu da içine alan, doğuya doğru Sargossa denizini sarıp yine Bermuda'da kapanan bir dairedir.

Bermuda Üçgeni içinde açıklanamayan kaybolma olayları bugüne kadar sürüp gitmekte ve bu olayları açıklamak için, çeşitli ve hayal gücü sınırlarını zorlayan fikirler ileri sürülmekte ve tartışmalar devam edip gitmektedir. Bu düşünceler arasında, depremlerin doğurduğu apansız ortaya çıkan gelgit dalgaları, deniz canavarlarının saldırıları, başka bir boyuta geçişe yol açan bir zaman-uzay kavşağı, uçakların çarpışmasına, gemilerin denizde kaybolmasına yol açan elektromanyetik ve gravitasyonel hortumlar, deniz altından veya gökten gelen uçan daireslerdeki kimselerin, bugünkü Dünya canlılarından örnekler alıp bunları geçmiş çağlardan kalan uygarlıklarına, belki uzaydaki bir yıldız, belki de gelecek çağlara götürme istekleri bile sayılabilir. Bu düşünceler arasında en ilginç,

Edgar Cayce tarafından savunulan fikirdir. Lazer ışınının varlığının bilinmediği bir sıralarda, Cayce, batık kıta Atlantis'te yaşayanların, özellikle Bimini adası dolaylarında kristalleri enerji kaynağı olarak kullanma yöntemini uyguladıklarını söylemiş, Atlantis'in Bahamalar'da, Andross Adası'nın açığında battığını, bugün deniz altında kalan böyle kristal parçalarının o yöredeki kaybolma olaylarını etkileyeceğini anlatmıştır.

Bölgeye "Bermuda Şeytan Üçgeni" adının verilmesi, 5 Aralık 1945 günü Amerikan Deniz Kuvvetleri'ne bağlı altı uçağın personelleriyle birlikte kaybolmasından sonradır. O tarihe kadar "Şeytan Üçgeni", "Ölüm Üçgeni", "Büyük Denizi", "Atlantik Mezarlığı" gibi isimler alan bu yöreye "Bermuda" adının takılması, bu uçakların rotasının Bermuda'ya varan doğrunun üzerinde olmasından, ayrıca, daha eski kaybolma olaylarının da, kuzey köşesi Bermuda olan bu alanda yer almasındandı. O güne kadar olan kaybolma olaylarının hiç biri, dev manevra filo- ➤

sunun birden, arkadan gelen kurtarma uçağı ve onun içindeki on üç kişilik personelle birlikte kaybolması kadar çok ilgi çekmemiştir.

5 Aralık 1945'de havalanan altı uçaklık fi-loda beş subay pilot, havanın uçuşa çok elverişli olduğunu rapor etmişlerdi. Filonun uçuşu iki saat olarak hesaplanmıştı ve öğleden sonra saat ikide havalanmaya başladılar. Albay Charles Taylor filonun komutanıydı ve 2.500 saatlik uçuş tecrübesine sahipti. "Uçuş 19" isimli görevle havalandıktan sonra, önce Bimini'nin kuzeyindeki Chicken Shoals mevkiine yöneldiler, orada hedef üzerinden uçuş denemeleri yapacaklardı. "Uçuş 19"da, beklenmedik bir olayla karşılaşılması için hiçbir neden yoktu. Ama yine de bir şey oldu. Hem de çok kötü bir şey:

Saat 15:15'de hedef üzerindeki uçuşlar tamamlandıktan ve uçaklar doğruya doğru yö-neldikten sonra, kuledeki telsizci Albay Charles Taylor'dan kaybolduklarına dair bir mesaj aldı. Bütün aletlerin ve manyetik pusuların bozulduğu, âdeta çıldırdığı söylendi ve her uçağın başka bir yönü gösteriyordu.

Kurtarma uçağı hemen harekete geçirildi ve on üç kişilik personeli ile havalandı. Kurtarma uçağından tek bir mesaj geldi. 6.000 metrenin yukarısında kuvvetli rüzgâr olduğunu bildirdi ve bu, aynı zamanda kurtarma uçağından gelen son mesaj oldu.

Ne "Uçuş 19"un uçaklarından, ne de onları kurtarmak üzere yola çıkarılan Martin Mariner'den bir daha mesaj alınamadı.

Bu olayların hemen ardından geniş bir arama başlatıldı. Günde, ortalama 167 uçuş yapıldı. 380.000 mil karelik deniz ve kara, bu arada Atlantik, Karaip denizi, Meksika körfezi ve Florida'dan parçalar tarandı ve tüm bu aramalar, toplam 4.100 saat sürdü. Bunun sonucu olarak ne bir kurtarma salı, ne bir kalıntı, ne de bir yağ sızıntısı bulundu. Bu olay, "Bermuda Şeytan Üçgeni"ndeki kaybolma olaylarının ne birincisiydi, ne de sonuncusu oldu. Fakat ilk uçak kaybolma olayı olmasından, ayrıca aramalardaki titizlik yönünden önemlidir.

1947 yılının 3 Temmuz günü, altı kişilik personeliyle Bermuda'dan Morrison Askeri Havaalanı'na (Palm Beach) uçmakta olan ABD Hava Kuvvetlerine ait C-54 uçağı, Bermuda ile Palm Beach arasında bir yerde yok oldu. Uçağın son bilinen pozisyonu, Bermuda'dan yüz mil kadar uzakta bulunmasıydı.

Hemen yoğun bir deniz-hava aramasına geçildi. Kara ve yoğun Deniz Kuvvetleri ile Sahil Koruma Örgütü görevlileri yüz mil karelik denizi taradılar, fakat orada (kayıp uçakla ilişkisi saptanamayan birkaç koltuk yastığı ile bir oksijen tüpü dışında) hiçbir şey bulamadılar.

Kayıp olayları sıralandıkça endişe verici bir gerçek daha ortaya çıktı. **Yok olma olayları çoğunlukla şubat ayları arasında yer alıyor, birçoğu da, özellikle Noel'den birkaç hafta önce ya da birkaç hafta sonra oluyordu.** Eskiden bir Lancaster bombardıman uçağıyken sonradan yolcu uçağına dönüştürülmüş bulunan, dört motorlu Tudor IV İngiliz uçağı Star Tiger, 29 Ocak 1948'de Asor'dan Bermuda'ya doğru uçarken kayboldu. İçinde altı personel ve yirmi beş yolcu vardı. Yolcular arasında İngiltere'nin ikinci Dünya Savaşı hava mareşallerinden Sir Arthur Cunningham da bulunmaktaydı. Programa göre,

Star Tiger gece saat 22.30'da Bermuda'daki Kindley Field havaalanına inecekti. İnışten kısa bir süre önce pilotun kontrol kulesine verdiği mesajda, "Hava çok uygun, tam dakikasında inebileceğimizi sanıyorum." dediği duyuldu. Uçağın o andaki pozisyonu, Bermuda'nın 380 mil kuzeydoğusuna düşüyordu.

Bir daha mesaj gelmedi ama, Star Tiger da gelmedi. Ne bir S.O.S., ne de uçağın bozulan koşullar altında seyrettiğine dair bir belirti alındı. Gece yarısı Star Tiger'ın geciktiği kaydedildi. Ertesi gün olan 30 Ocak günü, yoğun bir kurtarma ve arama işlemine girişildi. Otuz uçak ve on gemi, bölgeyi günlerce taradı, fakat sonuç alamadı. Yalnızca 31 Ocak günü, Bermuda'nın ku-

Dünyanın gizem dolu köşelerinden "Bermuda Şeytan Üçgeni"nin sırrı nedir? Bilim, kaybolma olaylarına kendi imkânları içinde eğilmiş ve fakat sonuç, sadece sonuçsuz raporlar olmuştur. Çözümü zaman içinde öğreneceğiz.

zeybatisında, birkaç kutuyla birkaç boş yağ varili bulundu. Ama eğer bunlar Star Tiger'a aitse, demek uçak, başına gelen o bilinmez belâya uğramadan önce, rotasından yüzlerce mil uzaklaşmış bulunuyordu. Oysa pilot kule ile kurduğu son bağlantıda ne rotasında, ne de uçağın çalışmasında hiçbir bozukluktan söz etmemiştir.

Star Tiger'ın yok oluşunun birinci yıldönümünden on iki gün önce, olağanüstü ve kuşku veren bir rastlantıyla, kayıp uçağın ikizi ve aynı şirketin malı olan Star Ariel yedi personeli ve on üç yolcusuyla, Bermuda'dan Jamaika'ya uçarken, 17 Ocak 1949 günü kayboldu.

Son kayıtlara göre, 1945'den bu yana yüzdü aşkın uçak ve gemi, binden fazla insan, anılan bölge içinde iz bırakmadan kaybolmuştur.

Bermuda Şeytan Üçgeni ile ilgili geniş araştırmaları olan Charles Berlitz, bütün kaybolma olaylarını anlatan bir kitap yayınlamış ve ayrıca diğer araştırmacıların görüşlerine de uzun bölümler ayırmıştır.

Sargossa Denizi'nde de aynı kaybolma olayları vardır ve bu üçgenin içinde bir bölge dedir. Dikkati çeken özelliği denizin durgun olmasıdır ki, bu dalgalara kapılıp gitme fikrini tamamen çürütmektedir. Burası bir gemi mezarlığıdır. Kayıtlı ilk kaybolma olayı, 1800 yılında üç yüz kırk yolcusuyla birlikte kaybolan Insurgent'dir. Olaylar 1968 Mayıs'ında Scorpion denizaltısının doksan dokuz kişilik personeliyle kay-

bolmasına kadar sürer.

Bölgede kaybolan diğer gemiler şunlardır:

- 20 Ağustos 1800'de, doksan kişiyle Guadalup'dan New Castle'a giderken kaybolan U.S.S. Pickering.

- 9 Ekim 1914'de, Karayipler'de kaybolan U.S.S. Wasp.

- 28 Ekim 1824'de, on dört kişiyle Küba'dan Thompson Adası'na giderken kaybolan U.S.S. Wildcat.

- Ocak 1880'de, Bermuda'dan İngiltere'ye gitmekte olan ve iki yüz doksan genç denizciyi, eğitim yaptırmak amacıyla taşıyan H.M.S. Atlanta.

- 4 Mart 1918'de Barbados'dan Norfolk-Virginia'ya giderken üç yüz dokuz kişiyle kaybolan U.S.S. Cyclops.

Ayrıca, üçgen içinde boş gemilere rastlanmıştır. Bir tek insan izi olmayan, denizin ortasında bomboş gemiler. Bu insanların nereye kayboldukları yıllardır araştırılmaktadır.

DÜNYAMIZ SIRLARINI NE ZAMAN İFŞA EDECEK

Dünyanın gizem dolu köşelerinden "Bermuda Şeytan Üçgeni"nin sırrı nedir?

Bilim, kaybolma olaylarına kendi imkânları içinde eğilmiş ve fakat sonuç, sadece sonuçsuz raporlar olmuştur. Çözümü zaman içinde öğreneceğiz. ■

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

**LÜTFEN SORULARINIZ
VE DÜŞÜNCELERİNİZLE
YAYINLARIMIZA
SİZ DE KATILIN.
YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.**

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

DÜNYAMIZ GİTTİ

BUZ devrinin bitiminden günümüze dek yaklaşık 10.000 yıl önce bu rakamın 6,5 milyara ulaşması beklenmektedir. Böylece arada gerçeği ortaya çıkmaktadır. Her şeyden önce böyle bir gelişme olan nüfusla, bu sorunun doğuracağı sonuçlar da ilginç olmuştur.

Prof. Dr. Gottfried KURTH

GÜNÜMÜZE dek bilinen bir gerçek varsa, o da dünyamızda 40.000 yıl öncesi insanların yerleşim merkezlerini bugünkü benzer koşullar altında oluşturamamış olmalarıydı. Bu insanlar, kuzey kutup iklim şartlarının etkisi dışında kalan bölgelere çok dağınık bir biçimde yayılmışlardı. Bunun nedenini o zamanki beslenme olanaklarına bağlamak gerekir. Bu insanların her biri vahşi hayvan avcılarıydılar. Yaşamlarını ya kendi avladıklarıyla veya başkalarının avlarından yararlanarak sürdürüyorlardı. Sadece engebesiz sahalar bütün bir yıl boyunca ihtiyacın üstünde ürün vermeye elverişli alanlardı.

Yarıdan fazlası avlanmayla geçinen bu insanlar hem belirli bölgelere bağlı kaldıklarından hem de vahşi hayvanların bir yerden diğerine göç edişlerini yakından izlediklerinden sürekli olarak hareket hâlindeydiler. Edindikleri tecrübelere dayanarak en verimli tohumun, meyvenin veya köklerin nerede ve ne zaman üreyeceğini, olgunlaşacağını veya yaygınlaştığını muhakkak ki çok iyi biliyorlardı. Buna bağlı kalarak yerleşim alanları da sürekli olarak değişmekte, bazı grup veya kabileler arasında belirlenen sınırlar çizgileri de değişikliğe uğramaktaydı.

Bugüne dek sürdürülen kazılar sonucu bulunan vahşi hayvan avcılarının kafatasları ve iskelet kalıntıları üzerinde yapılan türlü araştırmalar, bu insanların ömürlerinin gittikçe kısal-

dığını, zamanla yirmi yaşın altına bile düştüğünü kanıtlayabilmiştir. Elli yaşın üstünde bulunanlara ender rastlanılmaktaydı. Bu yaşa erişmiş olanlar çok uzun ömürlü insanlardan sayılmaktaydı. Olgunluk çağında, uzmanların ifadelerine göre "ölüm zirvesi" ortalama olarak kırk yaşın biraz altına düşmekteydi. Elimizdeki bulgu ve belgeler bunu açıkça ortaya koymaktadır. Yukarıda değindiğimiz hususlardan, kadınların erkeklere göre genellikle daha kısa ömürlü oldukları, bunun sonucu dünyaya daha birçok çocuk getirebilecekken bunu yeterince gerçekleştiremedikleri anlaşılmaktadır. Diğer taraftan, yirmi yaşın üstündeki genç kızlardan her birinin kendine bir eş bulabileceği ve dünyaya çocuk getirebileceğini kesinlikle tahmin etmenin ne kadar güç olduğunu da gözönünde bulundurmak yerinde olur. Taş devrinin son çağlarını yaşayan avcılar her şeyden önce arkadaşlarına becerilerini göstermeye, avcı olarak benimsedikleri meslekleriyle bir aileyi geçindirebilecek bir güce sahip olduklarını ispatlamaya mecburdular. İlkel kavimler üzerinde yapılan araştırmalardan, bu insanların yaşamlarını sürdürmelerinde kadınların rolünün ne derece büyük olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz. Toplum içerisindeki işlerin ve sorumlulukların çok yüklü oluşu, onların sık sık doğum yapma olasılığını kısmen önleyici bir faktör olarak karşımıza çıkmaktadır. Sürekli olarak yeterli besin maddelerini bulabilmek için bir yerden diğerine göç etmekte olan bu kadınlardan çocuklarından birini kucaklarında, diğerini sırtlarında taşımaları, bir üçüncüsünü de elinden tutmaya çalışmaları beklenemez.

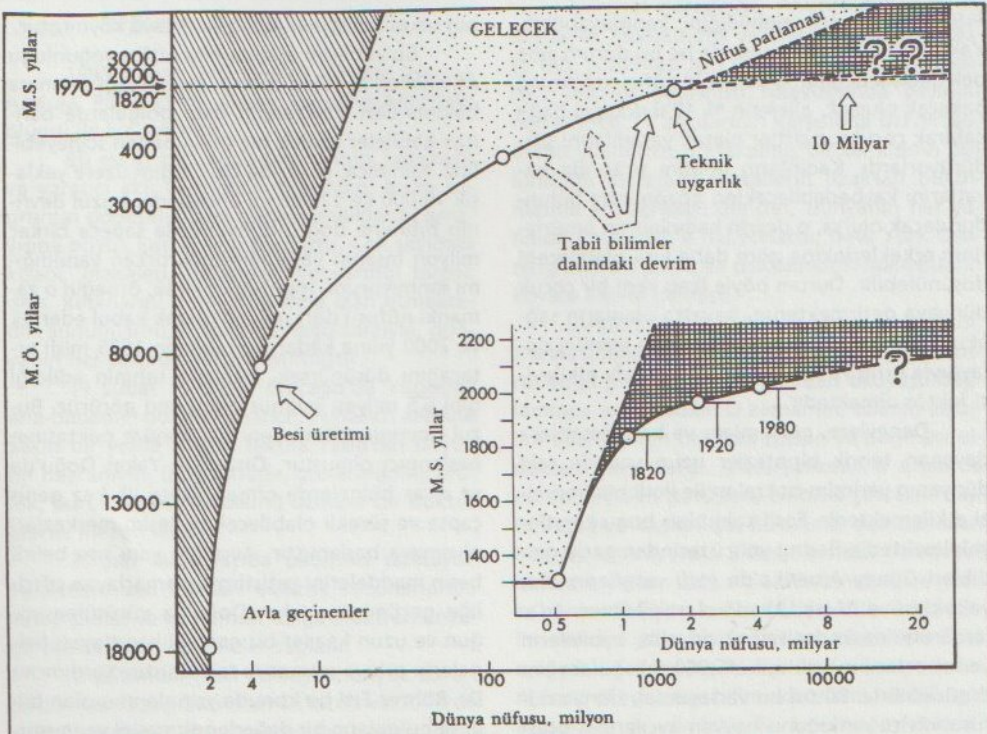
KÜÇÜLÜYOR

nde gezegenimizde dört milyon insan yaşamaktaydı. 2000 yılında geçen zaman zarfında dünya nüfusunun 1625 misli artmış olduğu çokça uzun bir zamana ihtiyaç göstermektedir. Sürekli olarak artmaktadır. Neticede büyük bir patlamanın doğması beklenebilir.

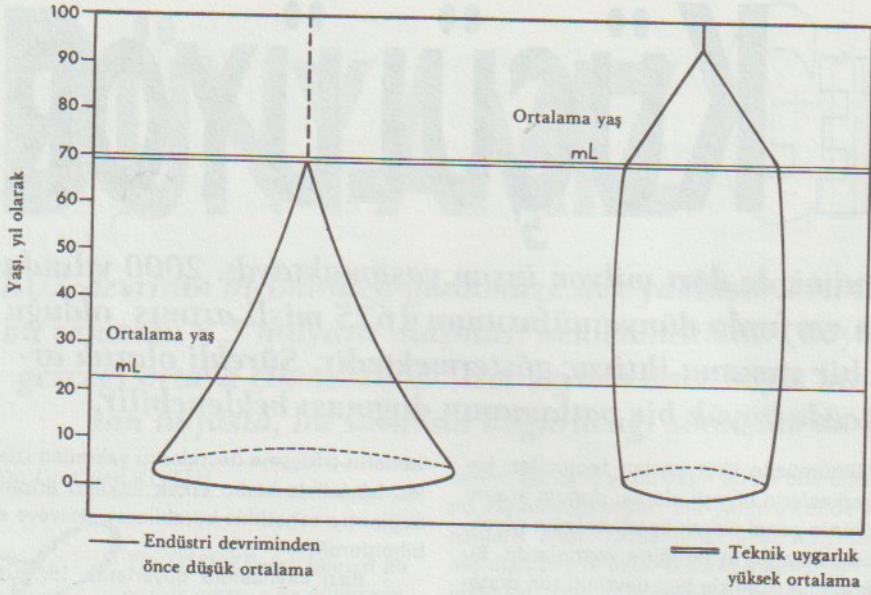
Günümüzde ilkel sayılan toplumlar, kadın ve erkeklerin bilinçli olarak, doğum arasındaki sürenin genel olarak üç yılı bulması gerektiği hususunda görüş birliğine varmışlardır. Bu tür yaklaşımın özellikle buz devrinin son dönemini yaşayan avcı kabileler arasında görüldüğü söylenebilir. Bu insanlar muhakkak ki vahşi hay-

vanların çiftleşme devrelerini yakından izlemişler, böylelikle kadın erkek ilişkileri arasındaki bağlantıyı rahatlıkla kurabilecek seviyeye erişmişlerdir.

Bazı kaynaklara dayanarak 19. yüzyılın başlangıcına kadar özellikle kırsal bölgelerde çocuk ve gençler arasındaki ölüm oranının

Son 20.000 yıl öncesinden günümüze dek dünya nüfusunun gelişim seyri

Nüfusun şematik olarak yapısal görünümü

%60'a kadar yükselebildiğini kanıtlayabiliriz. Yaklaşık 20.000 yıl öncesinde ise bu durum yine pek değişik değildi. O zamanki nüfus gelişimine bakacak olursak, ailelerin % 10'u doğaya bağlı kalarak çocuksuz çiftler olarak yaşamlarını sürdürüyorlardı. Kadınların doğum sırasında hayatlarını kaybedebilecekleri gözönünde bulundurulacak olursa, o devrin kadınlarının ömürlerinin erkeklerinkine göre daha kısa olabileceği düşünülebilir. Durum böyle iken yeni bir çocuk dünyaya getirmektense, hayatta olanların sağlıklı olarak kalabilmeleri, ön plânda ailenin, dolayısıyla grup ve kabilelerin nüfusunda etkileyici faktör olmaktadır.

Deneylere, gözlemlere ve bazı hesaplara dayanan teorik hipotezler uzun vadede eski dünyanın yerleşim noktaları ile ilgili bilgilerimizi etkilemektedir. Fosil kalıntıları bunu kanıtlayabilmektedir. Bering yolu üzerinden geçip geldikleri Güney Amerika'da yerli vahşilerin ateş yaktıkları ve "Ateş Ülkesi" olarak bilinen Adalar Grubu'na kadar seyrek de olsa, kabilelerin yerleşmelerinin yaklaşık 15.000 yılı bulacağını düşünebiliriz. Bütün bu varsayımlar, dünya nüfusunun çoğunluğunu hayvan avcılarının oluşturduğu düşünülecek olursa, iki katına çıkması-

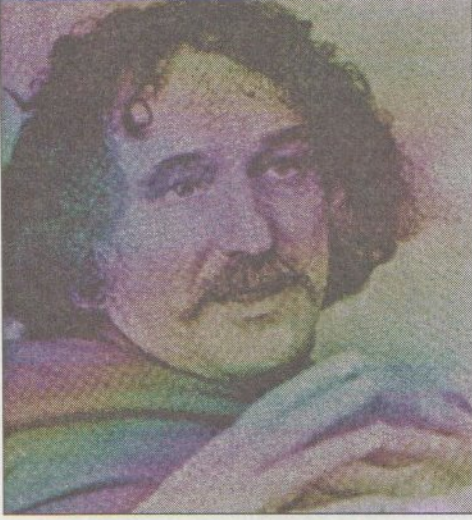
nın uzun bir zaman aldığına ortaya koymuştur.

Bu yerleşim alanlarında nüfus yoğunluğu muhakkak ki çok düşüktü. Bu gerçeği avlanma bakımından çok zengin olan bölgelerde barınan kabileler için de hiç çekinmeden söyleyebiliriz. Kanımca, yukarıda belirttiğim üzere yaklaşık 10.000 ile 12.000 yıl öncesinde, buzul devrinin bitimine doğru dünyamızda sadece birkaç milyon insanın yaşadığını belirtirken yanıldığımı sanmıyorum. Hipotetik olarak, örneğin o zamanki nüfusu dört milyon olarak kabul edersek ve 2000 yılına kadar bu rakamın 1625 misli artacağını düşünersek, nüfusun tahmin edildiği gibi 6,5 milyarı bulmuş olduğunu görürüz. Buzul devrinin bitimi yeni bir dönüm noktasının başlangıcı olmuştur. Öncelikle Yakın Doğu'da ve civar bölgelerde olmak üzere ilk kez geniş çapta ve sürekli olabilecek yerleşim merkezleri oluşmaya başlamıştır. Avcılığın yanı sıra belirli besin maddelerini yetiştirmeyi amaçlayan çiftçiliğe geçilmiştir. Yakın Doğu'da yürütülen yoğun ve uzun kazılar bu gerçeği kanıtlayan belgelerin ortaya çıkmasını sağlamıştır. Yardımcım Dr. Röhrer-Ertl bu konuda yayınlanmış olan bilgi ve bulguların bir değerlendirmesini yapmıştır.

(Devam Edecek)

(HENRY) ANDRIJA PUHARICH

(1918-1995)

“Öğrenme ateşinin muhafızı”

1995 yılının Ocak ayının 4'ünde, (Henry) Andrija Puharich'in Kuzey Carolina-ABD'deki ölümü ile bir çağ bitti.

Bu eşi az bulunur adam; engin, bereketli ve yaratıcı aklı vasıtasıyla insanlığın, insan şurunun doğasının bazı temel özelliklerini anlayışına büyük katkıda bulunmuştu. Çok sayıdaki kitabı, makalesi, patentleri ve verdiği birçok ders, katkılarını detaylı biçimde izah etmektedir. Sunumlarını, o kendine özgü tarzıyla, dünyanın her yerinde gerçekleştirmiştir.

19 Şubat 1918'de, Chicago'da Yugoslav ana-babadan doğan Puharich, Puharich ailesine yakın bir yerde doğan Nikola Tesla'nın büyük bir hayranıydı. Üniversitede, otolaranjoloji (kulak, burun ve boğaz bilimi) uzmanı bir doktor olarak mezun oldu.

30'dan fazla sayıda patentin sahibiydi. Patentlerinden bazıları elektrik rezonansında ve de skalar ve boylamsal dalga elektromanyetik şekillerinde ilerlemeler sağladı.

O bütün bir nesli etkileyen, büyük bir insandı. Karmaşa yılları olan 60'larda ve 70'lerde Andrija Puharich'in gayretkeş faaliyetleri, dünya çapındaki konuşmaları ve derslerinin, genç

ve huzursuz bir nesilden filizlenmeye başlayan büyük sayıda araştırmacıyı derinden etkilediğini söylemek abartı olmaz.

Andrija Puharich kesinlikle, hakkında çok zıt fikirlere sahip olunan bir kişilikti ama, çok ateşli ve geniş bir araştırmacı, iletişimci ve etkileşimciydi. Örneğin, telepati üstüne yazdığı kitap, alanında hâlâ bir klâstiktir. Geniş alana yayılan zekâsı hiçbir sınır tanımamıştı. Büyülü mantarları inceledi, Brezilya'da yasal ruhsal ameliyatlar üzerinde çalıştı, kahunalarla ve şamanlarla yaşadı. Paranormal fenomenleri, tarihteki çok az insanın yaklaşılabildiği bir derinlik, genişlik ve derecede inceledi. Yine de geleneksel bilimde çok önemli araştırmalar da uyguladı.

Hareket neredeyse, Andrija Puharich de oradaydı. Psikokinetik yeteneğinin bilimsel teste tâbi tutulması için İsraili bir genci, Uri Geller'i ABD'ye getirmişti. Televizyonda yayınlanan testler, TV alıcılarının karşısında Uri'nin sunumu yüzünden donakalmış birçok kişinin bulunduğu evlerdeki metallerin uzaktan bükülmesine yol açmıştı. Gençler, dünyanın her yanından Puharich'e geliyorlardı; New York-Ossining'teki evi psişik ve psikokinetik faaliyetlerin kovani hâline gelmişti.

Andrija Puharich'in hayatının tam etkisi; ancak, gölge hükümetler yoluyla dünyayı kontrol eden gizli seçkinlere meydan okuyuşu bağlamında anlaşılabilir. O zamanlar, bilimin ve bilim adamlarının bilhassa züppe ve dogmacı oldukları zamanlardı. Materyalizmin o sıralarda en önde gelen görüşleri, bilimsel çevreleri baştan aşağıya kaplamıştı. Bu sınırın dışında kalan her şey kınanıyordu. Bilimin kendisi neredeyse bir materyalizm tarikatına dönüşmüştü ve gizlice yönlendiriliyor, kontrol ediliyordu. Bütün bilim himaye altındaydı; birileri masrafları ödemeliydi. Eğer bir kişi fonları ve fonların tahsisini kontrol ediyorsa, bilim adamlarını ve bilimsel araştırmacının yönünü de kontrol edebilirdi: Fonları kontrol eden Gizli Seçkinlerin gölge bir

hükümet yoluyla bilimi kontrol etmesi de çok kolaydı.

Puharich ise bütün bir nesil üstünde elektrikleştirici bir karşı etki yarattı ve bu dogmatik kontrol üstüne bir yumruk gibi indi. Geller'in (ve hızla diğerlerinin) laboratuvar koşulları altındaki performansları; insanın bir robot ve beyninin de sadece etten bir kompüter olduğu kanısına karşı devasa yeni bir tehdit oluşturuyordu. Puharich, bu birdenbire ortaya çıkan karşı kültür yoluyla dünya sahnesine yürüyerek, birkaç kıtadaki daha genç nesilleri elektrikleştirdi. Seçmenlere değil, dünyayı kontrol eden gizli varlıklı kişilere hizmet eden gölge hükümet gizli bir biçimde, kapalı kapıların ardında kaygılanmaya başladı. İnsan'ın ruhsal ve ahlâki mizacının ortaya çıkması onların en büyük düşmanıydı, çünkü bu en sonunda, büyük insan gruplarının birleşmesine ve böylece siyasî ve ekonomik güce, ahenksizlikten çok uyum sayesinde ulaşmalarına yol açacaktı. Ve şimdi ortaya, (onların görüşüne göre) çalışmaları; gruplar arasında kurulmuş olan yapay sınırları aşarak birleştirdiği ve elektrikleştirdiği için statükoya karşı kabul edilemez bir tehdit oluşturan bu türü şaman çıkmıştı.

Derken Andrija Puharich, Tesla hakkında bir kitap üstünde ateşli bir çalışmaya başladı. Gizli güç üstatlarının istediği en son şey, akademisyenlerin Nikola Tesla'yı ciddi biçimde araştırmalarıydı. Zeki genç mezunlar fiziği birleştiren daha büyük bir elektromanyetik üretecekler ve böylece ucuz, temiz enerji ve anti-çekimi sağlayacaklardı. Eğer bu olsaydı, biz küçük fânilerin üstündeki enerji kilitlerinin ekonomik mengenesinin çoğu kaybedilmiş olacaktı.

Böylece suikast girişimleri başladı. Puharich'in Ossining'teki evi bir gece yarısı kundaklandı; bütün çıkışları önceden kapatılmıştı. Neyse ki evdekiler ikinci kat penceresinden atlayarak canlarını kurtardılar.

Bu olaydan kısa bir süre sonra, Puharich Meksika'ya kaçtı. Andrija Puharich, Meksika başkanının yakın arkadaşıydı, sağlam duvarlı bir kaleye yerleştirildi; başkanın muhafızları Puharich'in peşinden gelen kiralık katillere karşı onu korumaya başladılar. Bu dönemde Puharich'in arkadaşları da yakın gözaltındaydılar.

Meksika'da geçen birkaç yıldan sonra Puharich, ABD'yi özledi. Gizli Seçkinlerden birisine telefon edip, karşı önlemlerin kaldırılmasını is-

tedi; karşılığında ise Nikola Tesla hakkında tanımlayıcı bir kitap yazmaktan vazgeçti. Güvenlik içinde olacağı teminatını alınca ABD'ye uçtu ve birkaç yıldır kendisini öldürmeye çalışan suikastçilerden biriyle yüz yüze konuştu. Karşılıklı görüşmeler sonucu bir anlaşmaya varıldı ve Gizli Seçkinlerin üyesi olan kişi de bunu onayladı.

Ancak Puharich, bundan sonra herkese açık çabalarını azalttı. Dünyanın her yanında temasların sürdüğü o eski fırtınalı günlere zıt olarak, R.J. "Josh" Reynolds III'ün sayesinde Reynolds Ailesi'nin arazisinde son derece sakince yaşamaya başladı.

Yıllar süren araştırmalardan sonra 1980'de, kısmen Nikola Tesla'nın elektriksel rezonans anlayışının dikkatli bir analizinden ilham alan Andrija Puharich, su moleküllerini bölen bir metod geliştirdi ve mükemmelleştirdi. Sistem; Kuzey Amerika'dan Kanada'ya ve Meksika'ya yapılan birkaç yüz bin kilometrelik birkaç yolculukta, suyu otonom bir yakıt sistemi olarak kullanan karavanında test edildi. 1983'te bu sistemin patentini de aldı.

1977'de Fiziğin Sınırları- Reykjavik Konferansı'nda sunulan tezlerden bazılarını; "İzlanda Tezleri: Şuurun Fiziği Üstüne Deneysel ve Teorik Araştırmalar Hakkında Seçilmiş Tezler" adıyla derledi.

Nükleer dönüşümlerle ilgili son bulguların yerini alan ileri deneyleri; *Dr. Andrija Puharich'in Hayat Deneilerinin Kaynağı* adıyla; Zeki Aksiyon ilkesi üstüne notları ise *Şuurun Fiziği Üstüne Deneysel ve Teorik Araştırmalar Hakkında Seçilmiş Notlar* adıyla yayımlandı.

1980-1990 yılları arasında Birleşik Devletler Psikotronik Birliğine (USPA) verdiği sunumlardan bazılarının başlıkları şöyledir: "Sera etkisinin tarım üstündeki potansiyel tehlikeleri ve çaresi" (1984). "Evrenin yapısı, insanın yapısı ve birbirleriyle 'nasıl' konuştukları" (1986). "Gelen nedir ve bunun için ne yapabiliriz?" (1987), "Doğanın dört kuvvetinin zihinle birleştirilmesi: teori ve deney" (1990). Son iki yılında, Andrija Puharich bir hayli hastalanmıştı; o sakın ve güzel arazide bulunan evde öte yana geçti. Doğa onu kendine geri çağırıyordu; Puharich her birimiz için "öğrenme ateşini yanar tutmak" olan kaderini böylece tamamladı ve onun çevresinde inzivaya çekilen çağ sona erdi. ■

Hazırlayan: Selman Gerçeksever

GERÇEK BESİN, BİLGİDİR

Bahri KARMA

Besin, herhangi bir fonksiyonun ve fonksiyona ait reaksiyonların devamı için dışarıdan temin edilen enerjidir.

Örneğin, üşümek, vücudun belirli bir ısı enerjisine duyduğu açlığın ifadesidir. Sıcaktan bunalmak ise, ısı enerjisine karşı vücudun gösterdiği tokluğun bir ifadesidir.

Bilgi de, hava gibi, su gibi ve bilinen bütün besinlerimiz gibi bir besindir. Besinleri enerji temin etme için kullandığımız gibi bilginin de enerji verme özelliğinden yararlanılır.

Yiyecekler, vücudumuzun sindirebileceği (özümseyebileceği) bir seviyeye gelene kadar çeşitli aşamalardan geçer.

Fakat, gerek yiyeceklerimiz yoluyla, gerekse solunum yoluyla enerji temin ederken dikkatimizi çeken iki önemli nokta var:

A) Vücuda alınan besin (solunum ve sindirim yoluyla alınan besinler), ilk önce sindirilme aşamasından geçerek, bedenimizin özümseyebileceği kadar inceltir. İnsanın en önemli özelliği, kullandığı besinleri daha ince, deyim yerindeyse daha süptil bir hâle getirmesidir (Örneğin, yiyeceklerini toplar, öğütür un hâline getirir, pişirir vs.). İnsanları hayvanlardan ayıran en önemli özelliklerden birisi, besinlerini genellikle çiğ olarak almamasıdır. İnsanın kullandığı besin, insanın tekâmül seviyesine uygun bir süptilleşme aşamasından geçer, yani tekâmül eder.

B) Sindirilen (özümsenen) besinden kalan artık maddeler, fermentasyondan (kimyasal değişimden) geçerek, dışarı atılır. Örneğin, aldığımız havanın bir bölümü karbondioksit olarak dışarı atılır. Eğer artık maddeler dışarı atılmıyorsa, vücut zehirlenir ve tahrip olurdu. Bu durumda vücudun yaşama imkânı kalmazdı.

Yani aldığımız enerji, iki önemli aşamadan geçer: sindirim aşaması ve boşaltım aşaması.

Aynı durum bilgi için de geçerlidir. Tekâmülümüz için ihtiyaç duyduğumuz asıl besin kaynağımız, izlenimlerimiz (gözlemlerimiz) yoluyla aldığımız bilgilerdir.

Gurdjieff, insanların kullandığı üç tür besin olduğunu söyler. Bunlar, alışılmış gıdalarımız, soluduğumuz hava ve izlenimlerimizdir. Gurdjieff'e göre, diğer besinlerimizi almadığımız takdirde nispeten uzun yaşayabileceğimizi, fakat izlenim almadığımız takdirde bir an bile yaşayamayacağımızı ileri sürer.

Bilgi de diğer besinler gibi ham olarak alınmaz. Bilginin de özümşenebilmesi için çeşitli inceltme ve süptilleşme aşamalarından geçmesi, tekâmül etmesi gerekir. **Alınan bilgiyi sindirebilmek ve bilginin özünü temin edebilmek için "tez"e ve "antitez"e ihtiyacımız vardır.** Tez ve antitez arasındaki sürtüşme ve mücadele sonucu bilgiyi öğütürüz. Öğütülmüş, inceltilmiş ve sindirilebilecek aşamaya gelen bilgiye "SEN-TEZ" denir.

Üstat Ergün Arıkdal çeşitli konuşmalarında, herhangi bir bilgi ve gözlemden verim ve sonuç alabilmek için tez ve antitez üreterek, senteze ulaşmamız gerektiğini, çünkü senteze ulaşmayan bilginin, amaca ve sonuca ulaşamayacağını daima vurguladı.

Tabii ki sentezden geriye artık ürünler ve posalar kalacaktır. Bunları da dışarıya atmamız, boşaltmamız gerek. Eğer bir bilgiyi sentezleyemezsek (özümseyemezsek-sindiremezsek), alışılmış gıdalarımızı sentezleyemediğimiz takdirde zehirlendiğimiz gibi, bilgi zehirlenmesine de maruz kalmamız kaçınılmazdır. Bilgi zehirlenmesi, gıda ve solunum zehirlenmesine benzer, daha da beter zehirlenir. Bununla birlikte, bilgi yoluyla alınan enerji daha büyük bir enerjidir. Bilgi, başlı başına bir enerjidir. Miktarı ve yönü vardır. İnsan, kapasitesi ölçüsünde bilgiyi alabilir. Ne kadar iyi sentezleyebiliyorsa o kadar fazla bu enerjiden faydalanır. **Bilgi yoluyla alınan enerji, insanı gerek psikik yönden, gerekse**

fiziksel yönden tepeden tırnağa değiştirir. Bilginin hazmedilme aşamasında insan "Teşevvüş" denilen bir aşamadan geçer. Teşevvüş, "karışıklık, bulanıklık" anlamlarına gelmektedir. Doğru bilgi, insanı ne kadar teşevvüşe uğratırsa, yanlış bilgi de insanı teşevvüşe uğratır. Çünkü bu iki hâlde de insan, bilgiyi sindirme, sentezleme (özümseme) çabası içine girer. Teşevvüşü en az seviyeye indirmek için iyi bir sentez ve gözlem kapasitesine, yani iyi bir sindirim sistemine sahip olmak gerekir. İyi bir senteze ve gözlem gücüne sahip olabilmek için de bilgiyle yoğrulmuş iyi bir alt yapıya, mantığa, bilimsel anlayışa ve güçlü bir sezgiye sahip olmak gerek. Böylece insan iyi bir sindirim sistemine ve iyi bir boşaltım sistemine, yani iyi bir sentez kabiliyetine sahip olacaktır. Fakat şunu da unutmamak gerek: Bir bilgi ne kadar doğru olursa olsun, sentezleyebileceğimiz, deyim yerindeyse "midemizin kaldıracabileceği" kadarını almamız gerek. Aşırıya kaçan bir yemek, insanı ne kadar kötü etkilerse, doğru dürüst sindirilmeyen ve aşırıya kaçan miktarda alınan bilgi, insanı daha da kötü etkiler, hatta bilgi zehirlenmesine maruz kalabiliriz.

Yanlış bilgi (itikatlar, dogmalar vb.) herhangi bir sentezden geçmez. Korku ve hurafelerle beslenen şartlanmalarla ve kör inançlarla, âdeta zorla yutularak alınırlar. Sonuçta bu şekilde beslenen insanlar zehirlenmişlerdir. Dinlerde, bu insanlar için "yürüyen ölümler" benzetmesi yapılmaktadır. Onlar "yanlış itikat" denilen mezarın içine gömülmüşlerdir. Mezarlarından (kabuklarından) çıkabilmeleri, dirilmeleri için, çok sarsıcı bir "kıyamet"e ihtiyaçları vardır. Yani yeniden eritilmeleri, harmanlanmaları, alt üst olmaları, sarsılmaları gerekir. Bu iş için de bazı şoklara ihtiyaç vardır. Bu şoklar genellikle doğal afetler, insanın bir yakınına veya çok değer verdiği bir şeyi kaybetmesi, insanı alt üst eden ilginç bir gözlem, kazalar vb. gibi olaylarla tezahür eder. İşte bu nedenle bu insanlar, kendi kişisel çabalarıyla içinde buldukları durumdan çıkamadıkları için, böylesi şoklarla neredeyse arkalarından itilerek içinde buldukları mezardan çıkarılırlar. Günümüzde, dünyanın çok daha derin şoklara maruz kaldığını görüyoruz. Yani resmen kıyameti yaşıyoruz. Bu nedenlerden dolayıdır ki, dinlerdeki "kıyamet", çok dehşetli bir ifadeyle anlatılır.

Yiyeceği, havayı ve bilgiyi sentezlemekle, hem bedenimizi ayakta tutarız, hem içinde bu-

lunduğumuz sistemin ve organizasyonun enerjisini transforme ederiz (örneğin, maddenin ve dünyanın gelişimi için gerekli olan enerjiyi dönüştürürüz), hem de kendi tekâmülümüz için gerekli olan enerjiyi elde ederiz.

Alinan besini hazmetmek için hareket etmemiz (örneğin, çalışmamız) gerekiyor. Tabir caizse "yiyeceği yakmamız" gerek. Şişmanlığın en büyük nedeni, vücudun aldığı enerjiyi yakamaması ve kullanamamasıdır.

Bilgiyle elde edilen enerjinin yakılması için de aldığımız bilginin tatbikatını yapmamız gerek. Eğer bilgi yoluyla aldığımız enerjiyi bir aktivite sonucu yakamazsak, şişman bir insanın, aldığı enerjiyi bir yük ve sağlığını bozan bir etken olarak taşıması gibi, taşırız. Öyle bir yük ki, bu yükün ağırlığı altında resmen eziliriz. Bu yüke, "karmik yük-karmik tortu" denir. Bu yükü boşaltmak için gelecek enkarnasyonlarımız boyunca tatbikat yaparak, birikmiş olan bilgi enerjisini yakarız. Fakat yanlış bilgi ve itikatların da karmik yük oluşturduğunu söylemek gerek. **Sebepler-sonuç yasası, karmik yükü yakarak boşaltmak için iş görür.** Eğer biz, bilgiyle elde edilmiş enerjiyi, tatbikatını yaparak boşaltmazsak, yeni bilgi yeni bir karmik yük oluşturmadan başka bir işe yaramaz. **Tabağımızı boşaltmalıyız ki, taze bilgiyle doldurabilelim.** Bayat yiyecek insanı nasıl zehirlerse, bayat bilgi de insanı öylesine zehirler. Her dönemin ayrı bir bilgisi vardır. Bir zamanlar insanlar karasabanla iş görürlerdi, bugünün gereği ise traktörle iş yapmaktır. Çünkü, karasabanla bugünün hızına yetişemeyiz.

Bilgi enerjisi mutlaka kendi doğrultusu ve yönünde akarak bir aktiviteye neden olmak ve böylece yanmak zorundadır. Eğer bilgiye zıt yönde bir eylem içine girersek, bilginin akış yönünü tıkadığımız için büyük bir basınç oluşacaktır. Sonunda hiçbir engel bu basınca karşı koyamayacak ve bilgi enerjisi tahrip edici bir şekilde, âdeta patlayarak önündeki engelleri darmadağın edecektir. Böylesine şoklara maruz kalmamak için, bilgi ve kanunlar doğrultusunda -buna zıt yönde değil- hareket etmek ve kesinlikle bilgiyi yakmak zorundayız. Çünkü bilgi, kendisine uygun bir tatbikatı gerektirir. ■

SEVGİ EVRENSEL CAZİBE ETKİSİ

Aznif ATASEV - Selman GERÇEKSEVER

UNUTMAYALIM; herkes olgunluk düzeyine uygun bir sevgiye kavuşur. Neye ihtiyacı varsa, ona ulaşır. Ana kaynakla onu irtibata geçirecek her şey, her yol sevilir, önce putlaştırılır. Bu bakımdan beşerî sevgileri sollayıp, mutlak sevgiye geçmek çok zordur. Ama bu bilinçle hareket etmek; hiç değilse insanı gittiği yolda edepli tutacaktır...

Yukarıdaki bilgilerin ışığında; sevmek başkalarına hizmet etmek demektir. Bu nedenle karşılık beklemeden sevmek makbuldür. Hatta karşımızdakinin bizi sevmediğini bile bile sevmek... Karşılıksız sevmek daha güzel, sevgiden karşılık beklediğimiz zaman ıstırap gelir. Sevginin hissedilişinde, insanın kendi nefsinden dışarıya dönmesidir önemli olan. Bu süreç içinde bilginin sevgi hâlinde ortaya çıkması ve bu sevgiden de idrakin filizlenmesi söz konusudur. Toplumsal bir varlık olan insan sevgi ve vicdan uygulaması alanına baskı ve bunalımlarla sevk edilir. Bu bunalım insanda gereken anlayış derinliğine zemin hazırlaması için bünyesinden geçirdiği sevginin de şuurlu ve kapsamlı olmasındaki yarar açıktır. Çünkü şuurlu, kapsamlı ve sıcak bir sevgi her şeyden önce, insanın ruhunda derin heyecanlar ve duygular meydana getiren zengin bir kaynaktır. Bu durumda yapacağımız şey, zaten içimizden geçmekte olan bu enerjiyi kendimizden daha çok geçirebilecek hâle gelmektir. Bunun da ötesinde onu işlerimize, hareketlerimize ve çevremize yönlendir-

(Geçen Sayıdan Devam)

mektir. Kısacası bu "Tanrılık Cazibe"nin saf bir tüketicisi olmak durumundayız. Unutmayalım ki bu cazibe, kullanıldıkça bitmeyen, aksine dağıtıldıkça çoğalan sonsuz bir güçtür.

Bu nedenle insanlar için sevmek bir gerekliliktir. O, çekim kanunu gibi evrensel bir kanunî mecburiyettir. Hiçbir varlık bunun dışına çıkamaz, yani yaratılış itibarıyla söz konusu gerekliliğin dışında insanın hareket edebilme kabiliyeti ve gücü de yoktur. Çünkü herhangi bir şeyi sevmeyen bir insanla karşılaşamazsınız. Muhakkak kendi direnç kabiliyetine, kendi gelişme gücüne göre herkes bir şeyleri sever. Hiçbir şey olmazsa hayatı sever, yaşamayı sever, parayı pulu sever, benliğini sever. Çünkü bu evrensel bir yasadır. Bunun dışında hareket etmemiz mümkün değildir; buna ne irademiz, ne isteklerimiz, ne de zekâmız yeter. Yani kendi hayatımıza son vermemiz mümkündür, fakat sevgiye son vermemiz mümkün değildir. İntihar edebilirsiniz fakat herhangi bir şeye olan bağlılığınıza, bazı şeylerle olan ilişkinize son veremezsiniz. O hâlde akli başında olan insanın yapacağı, ruhunu sevgi bağlarıyla bağlayarak, kendisini zaten evrenin yüksek kaynaklarına doğru sürükleyen doğanın genel çekim yarasına (sevgi enerjisi, ilâhî kudret) büyük bir alçakgönüllülükle boyun eğip, iradesiyle seve seve ve isteye isteye tâbi olması ve bu akışa di-

renç oluşturan kör tutkuların arınmasıdır.

Yukarıda sevmenin gerekliliğinden söz ederken, ıstırapın kaynaklarından birisinin de sevmemek olduğunu belirtmiştik; ayrıca sevgiden karşılık beklemek de zaman zaman ıstırapa neden olur. İşte 21. yy insanlığının ıstırapını çekeceği konulardan biri de **sevgisizliğin kaynağı olan dirençlerin** ortadan kaldırılışdır. Bunlar sevgi enerjisinin bünyemizde geçip etrafa yayılmasını engelleyen bireysel gelişimimizle çok yakından ilgili tortulardır. İlahî irade yasalarına uygun düşmeyen bu tortular bizleri hüsrandan hüsrana götüren unsurlardır. Kendini tanıma çabası doğrultusunda tortuların giderilmesi için göstereceğimiz cehit bizi sevgi enerjisine adım adım yaklaştıracaktır. Bu cehit büyük ölçüde ıstıraplı eprövlere oluşur. İstırapın biz dünya beşeri için gelişmenin gereği olduğunu hepimiz biliyoruz. Çeşitli ıstıraplı haletlerden sonra belirginleşen sevecenliğimiz zamanla tüm tortularımızı temizleyecektir. Bize hep ayak bağı olan egomuz da bu sayede incelmış ya da başka bir ifadeyle eğitilmiş olacaktır.

ISTIRAPLARIN KAYNAĞI

İstırapımızın kaynağı olan dirençlerimiz evrensel sevgi akışını almamıza karşı zırh teşkil ederler. Böylece bünyemizde karşılık bulamayan bu akış tikanıklığı mutsuzluğumuza neden olur. Bizlerde yüksek değerdeki sevinçleri, hazları hiçbir zaman tadamayız. İçine düşmüş olduğumuz maddesel bir sevgi, maddesel bir tatmin, maddesel bir arayış içinde bocalar dururuz, çünkü gerçek mutluluk bir şuur olayıdır, bizim mutluluk olarak adlandırdığımız olgu ise ego tatmininden başka bir şey değildir.

Sevgi ile iç disiplin arasındaki bağlantıya gelince ... Varlığın kendini tanıma süreci içinde, bireyselliğini yenme cehti tedricen kurulan **iç disiplin** çabasından başka bir şey değildir. Varlık bu disiplinde başarılı olduğu ölçüde içindeki sevgi enerjisi akışını artırır. Benliklerin teke indirilmesi, içsel dengenin kurulması, kısacası egonun eğitilmesi demek olan "iç disiplin" ile sevgi enerjisi geçirgenliği arasında doğal bir bağlantı vardır. Aynı şeyi eğitim açısından ele aldığımızda görürüz ki; ego tatminine yönelik

olmayan disiplin insanın ruhsal gelişimine yönelik eğitimin özünü, sevgi akışının da uyarılmasını mümkün kılar.

Sevginin bunca bilinen ve bilinmeyen yararına rağmen **sevemeyişimizin sebepleri nelerdir?**

Otomatik bir yaşam içinde olan çağımız insanının sevemeyişinin birçok nedenleri vardır. Çünkü **otomatik realitenin insanı büyük ölçüde alışkanlıklarının esiri durumundadır.** Oysa sevgi gibi yüksek bir tesir otomatik davranışlar içerisinde bulunan bir bedenden geçemez.

Sevgi akışında yatay ve dikey tesirlerin rolü büyüktür. Bedenimiz de dahil, toplumdan ve beşerî şartlardan oluşan **yan tesirler** azaltıldığı ölçüde dikey (ilâhî) tesirlere açık hâle geliriz. Dolayısıyla sevgi enerjisine açılmış oluruz. Ancak bu enerjinin akışını kolaylaştırmak için yukarıdaki kısımlarda belirttiğimiz gibi içsel birliğe ve dengeye ulaşmak gereklidir.

elişim yolunda sevgi enerjisi için iyi bir iletken olmamızı engelleyen kösteklerden biri olan **duygusallığımızı** gelince... Bizler aklımızdan çok duygularımızla hareket ederiz. Bundan dolayı sevgimiz dahi duygusaldır. Egosal doyuma dayandığı için de kalıcı değildir. Çünkü beraberinde bencillik, kıskançlık, alınganlık, öfke ve nefret vardır. Bu tür duygularda, insanın olumsuz duygu ve düşünceler iletmesine neden olurlar ve tek yönlü bir bakış açısı içine hapsederler. Bu bakış açısıyla hareket eden insan da çevresini tanıyamaz, anlayamaz, anlayamayınca da sevmeyebilir. Ve sevgi de böyle bir yarıda yeşerebilir.

Sevmeyişimizin nedenlerinden biri de eşkoşmalarımızdır. Eşkoşma ile aklî prensipler kaybolur, bakış açısı daralır, anlayış sınırlanır. Özdeşleşmenin getirdiği sevgi duygusal nitelikli olduğu için daha süptil düzeydeki sevgiye geçişi önler. Bu geçiş olmadığı sürece de söz konusu eşkoşma ile maddeye bağımlılık artar. Halbuki sevgi özdeşleşme ile değil, tam tersine terk ile doğar. Terk ise her şeye ve herkese karşı aklı ve vicdanı kullanarak davranmak, yerinde ve zamanında hareket etmektir.

"Özdeşleşme"ye bencillik açısından baktığımızda; bencil insan bir bakıma egosuyla öz-

deşleşmiş insandır. Hele eğitilmemiş bir egoya sahip ise içsel denge bakımından ve dolayısıyla sevgi enerjisi açısından olumsuz durumdadır

Evrensel sevgi enerjisi akışını engelleyen olumsuz nedenlerden biri de kendi kendimize oluşturduğumuz savunma (yalan) mekanizmalarıdır. Otomatik insanın özelliklerinden biri olan bu mekanizmaları insanın özeleştirisi yapmasını ve kendine karşı samimî olmasını engeller. Kendi yalanlarıyla kendi dünyasını kurmuş olan insan çok büyük bir çaba sarf etmesini gerektiren bu hayal dünyasını yıkmazsa sevemez. Ama sevmek istiyorsa bu zorluğun üstesinden gelmelidir. Onda bu kapasite mevcuttur.

Direnci azalmış ya da sevgi emanasyonlarını alışı kapasitesi artmış bir varlıkta bu enerjinin tezahürü nasıl oluyor? Bu insanların kendi kendilerini tanıma çabaları hızla artar. İçsel denge ve iç huzuru hareketlerine yansımıştır. Kişisel yayını pozitif, net ve berraktır. İçinde buldukları toplumda güvenilir kişilerdir. Duygularını büyük ölçüde kontrol altına almışlardır. Yapay ihtiyaçlar ve icaplar içinde kaybolmamışlardır. Bu nedenle yan etkileri büyük ölçüde en aza indirdiklerinden dikey etkilere ve sevgi enerjisine daha açık durumdadırlar.

SEVGİ ve EĞİTİM

Bu insanlar düşünürken, çalışırken sevgilerini yaptıkları işlere, söyledikleri sözlere katarlar; öğütleri etkili, hareketleri hafızada kalıcı olur. Bünyelerinden taşmakta olan sevgi enerjisini herkesle paylaşmak, doğru bildiklerini herkese iletmek isterler.

Sevgiyle yoğrularak kazandıkları eğitimin meyvelerini insan kardeşleriyle paylaşmak isterler. Bu paylaşım da giderek daha çok sevgi çeker ve dağıtır hâle gelirler. Bu kimse öğretmense; eğitimi daha etkili olur, öğrettikleri anlaşılır, örnek hareketleri ve yaşam tarzı hafızalardan silinmez olur. Kime, ne zaman ne kadar vereceğini iyi bilir, etrafındakilerin için-

(*) "SEVGİ DÜŞÜNCE"nden (Anadolu Üniversitesi, Kültürel Çalışmalar ve Çevre Eğitimi Merkezi (AKÇE)'nin 1989 yılında Eskişehir'de düzenlediği 2. "Sevgi Semineri"nde Sayın Ergün ARIKDAL'ın sunmuş olduğu tebliğden) alıntıdır.

de de sevginin filizlenmesine elverişli zemin hazırlar.

Eğitim bir tür vericiliktir. Vermek fedakârlıktır. Fedakârlık ise sevgiden başka bir şey değildir. Sevgiyi, tecrübeyi, bilgiyi, haleti birisiyle paylaşmak, onun gelişim sürecinde, uyanma gayretinde yardımcı olmak eğitimidir. Eğitimin âlâsı ve etkili de sevgi ile yapılandır. İyi bir eğitmen (öğretmen, konuşmacı, ana - baba) herkesi ruh kardeşi bilir. İnsanlar arasında ayırım yapmadan; bildiğini sevgisiyle yoğurarak aktarmak, aktarıcıca dolmak onun yaşam tarzıdır. İyi bir eğitimde bilgi, âdeta sevgi hâlinde tezahür etmiş ve bu sevgiden de yeni yeni idraklenmelere yönelmiştir. Sadece mesleği öğretmenlik olanların değil, herkes bildiğini başkalarıyla paylaştıkça, bünyelerinden geçen sevgi enerjisinin de artması, bu artışla anlayış kapasitelerinin genişlemesi, söz konusu genişlemeyle mantal titreşim düzeyinin yükselmesi

herhalde hepimiz için ulaşılabilecek hedeflen en değerli ve önemli bir hedef olsa gerek...

Genel anlamda eğitime sevgiyi katmanın önemini kısaca vurguladıktan sonra, **ailedeki durumuna** da bir göz atalım. Kendini bilen, otonom kişiliğe sahip çocuklar yetiştirmek için; daha aile yuvasından çocuğa sevgi enerjisini almayı, kendi varlığında tutmayı, çoğaltmayı ve yaymayı öğreterek yavaş yavaş gelişmesi sağlanmalıdır. (*) Önce çıkarıcı sevgiyi, ondan sonra sevgi tacirliğini, daha sonra da fedakâr sevgiyi çocuğa öğretmek lâzımdır. Zaten çocukların gelişimi de genellikle bu süreç üzerinedir. Küçük çocuk gayet egoist olur. Şeker vermezseniz hiç yanınıza bile gelmez. Sonra arkadaşlarıyla oyuncaklarını paylaşmasını öğrenir. Birbirlerine oyuncaklarını verirler. Annesi ona sevgisini verir. O da annesine yanağını uzatır. Çocuk uygun bir yaşa gelince, baba ve anne önce davranışlarıyla örnek olarak, sonra da şifahi olarak, sözle ona elci yaşamasını, insanlarla dost olmasını, onları ve her şeyi sevmesini gerektiğini anlatmalıdır. Karşılıksız sevgi aşılanmalıdır.

(Devam Edecek)

• UFO Aktüalite •

İNGİLTERE SAVUNMA BAKANLIĞI UFOLOĞU "DÜNYA DIŞINDA ZEKİ HAYAT VAR" DİYOR

Nick FIELDING

HAVA Kuvvetleri memurlarından Nick Pope, yaptığı bir basın toplantısında uçan daireler ve diğer açıklanamayan fenomenlerle ilgili yapılan araştırmalar hakkında bilgi verdi. Sakin konuşması, göklerde garip ışıklar veya otlar içinde küçük yeşil adamlar gördüklerine dair raporlar bildiren çok sayıda insana destek sağladı.

Fakat, Savunma Bakanlığı tarihinde belki de en şaşırtıcı dönüş hareketiyle Bay Pope konunun diğer yanlarına da değindi. Patronlarının korku dolu gözleri önünde, şu anda Bakanlığın başka bir bölümünde çalışan 29 yaşındaki bu sivil memur inançlarını değiştirmişti. Bay Pope şunları söylüyordu:

"Sanırım UFO'lar üzerinde Hükümet uzmanı olarak geçirdiğim üç yılım boyunca, hep bağımsız fikirleri olan birisi olarak görüldüm. Bu göreve açık fikirli bir şüpheli olarak geldim ve bir inanan olarak çıktım."

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, "doğru yoldan ayrılan" bu ufolog, dünya dışı tehditlere karşı ilân edilmemiş bir savaş içinde olan İngiltere'nin savunma hattındaki tecrübelerine dayalı bir kitap yayınlamak üzere. Adı *Açık Gökler, Kapalı Zihinler: UFO Fenomenlerine Resmî Tepkiler* olması düşünülen kitap, ona Bakanlıktan birçok arkadaşı kazandıracak gibi.

Aslında, patronları bu kitaptan dolayı duydukları memnuniyetsizliklerini ifade ettiler, çünkü Pope, kitap yayınlanmadan önce mutlaka kendilerinden izin almalıydı. Kitap, İngiliz hükümetinin elindeki bütün kayıtları ele alıyor ve ayrıca birkaç yeni vakayı da inceliyor.

Fakat Pope, hükümetin örtbaslarına kanıt arayan UFO meraklılarına pek kanıt sunmuş değil. "Arşivlerimizi tümüyle açmamız mümkün değil, fakat eninde sonunda çoğu, Devlet Arşiv Bürosuna biraz filtreden geçirilerek gönderilecektir."

Pope, günümüze kadar geleneksel açıklamalara meydan okuyan az sayıda İngiliz UFO gözlemlerinin ayrıntılarını biliyor: "Bunlara en iyi örnek muhtemelen 1980 Aralık ayında meydana gelen Rendlesham Ormanı vakasıdır. Burada, Woodbridge ve Bentwaters'daki RAF (İngiliz Hava Kuvvetleri) üslerinin yakınındaki Suffolk'ta bazı nesnelere yere düşmüştü. Bu vaka, bugünlerde, ABD dışındaki en iyi saptanmış UFO düşme olayı olarak ele alınıyor."

Pope'un bu itirafları, öyle görünüyor ki, görevli ufologlar arasında sansasyon yaratacak. *UFO Magazine*'in editörü Graham Birdsall şöyle diyor: "Üstlerinden muazzam baskılara görmesine rağmen görüşlerini açıklayan bir insanın cesaretini memnuniyetle karşılıyorum." Savunma Bakanlığı, Pope'un açıklamalarına henüz bir yorum getirmiş değil.

DÜNYAYI İŞGAL EDEN UFO'LAR

LAZER silâhları olan dünya dışı varlıkların, gezegenimizi 12.000 yıl önce işgal ettiğine dair yeni kanıtlar sunuldu. Bu olay, ABD,

Washington'daki UFO uzmanı Brad Steiger tarafından tercüme edilen bir Kızılderili metninde geçmektedir. ■

BUNALIM DURUMLARINDA ORTAYA ÇIKAN GÖRÜNÜMLER

BUNALIM Durumlarında Ortaya Çıkan Görünümler, genelde görsel olarak algılanan, ölüme yakın olan veya zor durumda bulunan bir kimseye önemli zamanlarında bir çeşit mesaj olarak gelen görünümlemdir. Birçok insan normal bir şekilde haber almadan önce bu görünümü gördüklerinde, bunun sık sık bir akraba veya arkadaşlarının öldüğü manasına geldiğini rapor etmiştir.

15 Ekim 1785'te, Kaptan Sherbroke oturma odasında 20 yaşlarında, çok hasta görünümü ve üzerinde Kanada iklimine uygun olmayan giysiler bulunan birini görmüş. Sherbroke yardımcısı George Wynyard'ı çağırdı ve o, bu kişinin kardeşi John olduğunun farkına vardı. Birlikte bu görünümü yatak odasına doğru giderken izlediler, ama onu yatak odasına kadar takip ettiklerinde yatak odasını boş buldular. George bunun kardeşinin hastalığının önceden haber verilmesi olduğundan emindi. Birkaç gün sonra George, İngiltere'den Wynyard'ın 15 Ekim'de öldüğünü bildiren bir mektup aldı.

Bu tip hadiselerde görünüm, genelde ölüm haberi görünümü gören kişiye verilmeden önce görülmüştür ve gören kişi, ancak ölüm haberi geldiğinde ölüm hadisesi ve görünüm olayının aynı anda meydana geldiğinin farkına varmıştır. Amiral Sir George Tyron vakası bu tip olaylara bir örnektir. 22 Haziran 1893'te Leydi Tyron, Londra'daki Eaton Meydanı'ndaki evinde hoşça vakit geçiriyordu. Bu sırada az sayıdaki misafir, onun kocasının salondan içeri girip kimseye selâm vermeden dosdoğru yürüdüğünü gördü. Onun bu kaba davranışına şaşırıldılar, ama aynı zamanda onun o anda orada olmasına da şaşırılmış olmalıydılar; çünkü onun o sırada Akdeniz Suriye sahillerinde askerî manevraları idare ediyor olması gerekiyordu.

Londra'daki bu görünüm sırasında Amiral Sir George sıra dışı bir askerî fiyasko sonucunda ölmüştü. Onun ölmeden önceki son sözleri "Hepsi benim hatamdı." olmuştur. Sir George'un maruz kaldığı aşırı stres ve üzüntünün bu görünüme sebep olduğu öne sürülmektedir.

Benzer bir hikâye *Phantasms Of The Living* kitabının "Telepatik Olarak Alınan Rüyalar" bölümünde anlatılmaktadır.

H. ve karısı R., R'nin daha genç olan kız kardeşi Maggie'ye ziyarete gitmişler ve evlerine 9 Kasım'da geri dönmüşlerdi. 21 Kasım 1885 sabahının erken saatlerinde Maggie, akşam 5:15'e kadar süren şiddetli mide ağrıları çekti ve mide delinmesinden öldü. Bütün bunlardan habersiz olan H., sonraki gece Maggie'yi rüyasında tehlikeli biçimde hastalanmış olarak gördü. Sonraki gece H., Maggie'nin görünümünü yemek odasında gördü. R.L.M, H.'nin hayalperest, sinirli ve batıl inançlı biri olmadığı için bu tip mesajı alacak kimse olmadığı açıklamasını yapmıştı: "Bunu açıklamanın tek yolu şu: Aile tarafından bize pazar günü gönderilen telgraf elimize ulaşmadı ve o gün, cenaze töreninin yapılacağı gün olan çarşamba'dı ve Maggie, bize neler olduğunu söylemek için geldi."

Bunalım anındaki kişiler vücutlarını terk ederek kendilerine yardım edebilecek birilerinin yanına giderler. Beden dışı deneyimler, öldüğünü veya ölmekte olduğunu bilen birinin son vedalaşma şekli olabilir.

Mary Goffe olayı da bu duruma bir örnektir: Ölümlerini çocuklarını son kez görmeyi arzuladı, çocukları kilometrelerce ötede başka biri tarafından bakılmaktaydılar. Ancak onlara götürülemezdi. Son günlerinde komaya girdi ve komadan çıktığında çevresindekilere çocuklarını ziyaret ettiğini söyledi. Söylediklerini hayaldir diye baştan savdılar ve o, kısa bir süre sonra öldü. Sonradan onun çocuklarına bakan

hemşire, Mary'nin görüntüsünü, onun komada olduğu sırada, çocukların yatağının üstünde dururken gördüğünü tasdik etmiştir.

Teğmen David M'Connel, bir sisle karşılaştığı sırada, 7 Aralık 1918'de Stampton'daki Lincolnshire'den 60 mil kuzeydeki Tacaster'a uçmaktaydı. Yoluna devam etti ama saatinin durduğu zaman olan 3:25 sıralarında kaza yaptı ve öldü. 3:15-3:30 arasında Scampton'da, Teğmen James Larkin arkadaşı M'Connel'i kapısının önünde ayakta dururken gördü. M'Connel uçuş elbiselerini giymişti. Her zamanki gibi besresini arkaya doğru yatırmıştı. Kapı tokmağını tutuyordu ve gülerken her zamanki gibi Larkin'e, "Merhaba dostum!" demişti. Larkin, M'Connel'e "Geri döndün mü?" diye sormuş. M'Connel açık bir şekilde "Oraya sağ salim vardım, iyi bir yolculuktu." diye cevap vermiş. Sonra "Cheerio" (güle güle) diyerek kapıyı kapamış ve ayrılmış. Bir gece sonra Larkin, M'Connel'in onu gördüğü sırada öldüğünü öğrendi.

Bir kurtarma medyomu olan Philip Steff bize, 1994'te gördüğü Bunalım Durumlarında Ortaya Çıkan Görünüm'ü anlatıyor: Bath civarında oturan bir arkadaşını teselli etmişti, ama birkaç gün sonra Londra'daki bir klâsik müzik konserini zevkle izlemektedirken aniden arkadaşının yüzünü gördü. Eve döndüğünde Philip, Bath'taki arkadaşının durumunu kontrol etti ve yüzü Londra'da görüldüğü sıralarda arkadaşının öldüğünü öğrendi.

Bonnie Mogyorossy vakası 1993 Ocak ayında *Fate* dergisine rapor edilmiştir. Bonnie, 1970'de Vietnam'da savaşan bir askerle nişanlanmıştı. Arkadaşlarıyla birlikte televizyon izlerken görüntünün eriyerek başka bir şeye dönmesini şöyle anlatıyor: "Ekranında net bir şekilde orman imajı vardı. Tam ortasında nişanlım vurulmuş ve ölü olarak duruyordu." Kafasının içinde erkek arkadaşının öldüğünü söyleyen bir ses duyuyordu. Bir hafta sonra tam nişanlısının imajını gördüğü sıralarda, onun vurularak öldüğü bildirildi.

Bazen görünümün formu sadece krizdeki kişi veya onun çevresinde o sırada bulunan biri tarafından bilinebilen, nakledilmiş bir bilgi tarzında olmaktadır: 3 Ocak 1856'da Bayan Collier oğlu Joseph'i yatak odasında ayakta durup ona bakarken gördü. Onun 8000 mil uzakta bir Mississippi nehir botunu yönetiyor olması gerektiğini biliyordu. Kafası ve yüzü çirkinleşmişti ve bir bandajla sarılıydı. İki hafta sonra oğlunun geminin çarpması sonucu öldüğünü öğrendi. Oğlunun kafatası gemi direğinden düşmesi sonucu ezilmişti ve bundan biraz önce veya sonra annesi oğlunu görmüştü. Bir annenin oğlunun güvenliğinden endişelendiği için imaj yansıtmış olabileceği açıklaması, kafasının yaralanmasıyla ilgili kesin detaylı bir imaj yansıtmaması imkânsız olduğundan, geçerli bir açıklama değildir. ■

"The World's Greatest Unsolved Mysteries"
adlı kitaptan alıntılar Çeviren: Burak Erker

TEK BAŞINA ERİLLİK KÂFİ DEĞİLDİR

KENDİMİZİ terbiye için erkek gücünün idealini derinleştirmek ve sonuçlarını idrak etmek çok faydalı ve lüzumludur. Ama kesin olarak söyleyelim ki tek başına "erkeklik" terbiye için yetmez. İnsanın terbiye hedefinde cins ayrımı gözetilmemelidir. Bizim kadın ve erkek faziletlerinin karşılıklı olarak birbirini tamamlayacağı üniversal bir ideale ihtiyacımız var. Lootse şöyle der: "Erkekliğini hiçbir zaman unutma, analığımı da daima hatırla." Aslında hiçbir insan problemi yalnız erkek iyiliği veya yalnız kadın yumuşaklığıyla halledilemez. Büyük anlaşmazlıkları doğru ve sürekli bir şekilde halletmek için enerji ve sevgiyi, erkeklik ve analık duygularını birleştirmek zorundayız. Fransızların "şövalyeye" dedikleri şey de birbirine zıt faziletlerin birleşmesi demektir. Şövalyelik erkeklik ve analık mânâsına gelir, şunu da söyleyelim ki, bu ana şefkatinin bütün insanlara aşılmasını erkeğe, kendi gücünü daha fazla disiplin altına almayı öğretmiş ve kabiliyetini arttırmıştır. ■

F.W. FOERSTER

Beşerî ve Kozmik Sikluslar: İçimizdeki Devir ve Nesiller

James T. BELDERIS

FELSEFENİN en önemli sorunlarından bir tanesi devirsel tekâmülün evrenselliğidir. Bu demektir ki, kozmosun siklusları bizimle birlikte yansımakta; yani hepimiz sonsuzluğun zerreleryiz, muntazam devirlerle var olmakta, her seferinde potansiyelimizin daha çoğunu geliştirmekte ve gerçek vatanımıza dönmekteyiz. Kuşkusuz, pek çok kimse bu görüşü kabul etmekte zorlanır. Kozmik sikluslar, evrenin gelişimi, yıldızların ve gezegenlerin hareketleri ile ilgilidir; bütün bunların tekâmülü bizim tekâmülümüze nasıl yansır?

Tekâmül sürecine daha yakından baktığımız zaman, evrensel sorunun paydalarını buluruz. Gezegen ve yıldızlardan, dünya üzerinde her düzeydeki yaşama kadar her varlık, en düşük organizasyon formundan en yükseğine kadar tekâmülün adım adım yükselen basamaklarını tırmanır. Peki, bu tekâmül bir basamaktan ötekine yönlendiren nedir? Tekâmülün daha ileri aşamaları potansiyel olarak, aşağı kademenin içinde bulunmaktadır. Ancak bu potansiyel fiziksel plânda bulunmaz. Madde kendi başkalaşımını organize edemez. Maddenin ötesinde başka bir şeyin bu sürece rehberlik etmesi gerekir. Bu rehberlik de ayrıca daha yüksek bir güç tarafından ve bu güç de ondan da yüksek bir güç tarafından yönetilmelidir. Böylece tüm tekâmül en aşağı seviyede formdan başlar, ancak varlığın en üst düzeyi tarafından yönetilir.

Örneğin, genellikle yaşamın tek bir hücreyle başladığı ve eşit parçalara bölünerek çoğaldığı düşünülür. Oysa ki, ana rahmine düştüğü andan itibaren, hücrelerimiz farklılaşmaya ve değişik işlevleri yerine getirmek amacıyla özelleşmeye başlarlar. Fiziksel bedenimizde, bu tür bir gelişmeyi yönlendirecek hiçbir şey yoktur. Hücrelerimizin hepsi aynı genetik malzemeye sahiptir. Ancak yine de giderek daha girift ve karmaşık bir biçimde özelleşmeye devam

ederler. Gelişimin bu modeli fiziksel plânda bulunmaz. Daha yüksek ve fiziksel olmayan bir seviyede mevcuttur ve her beşerî yaşam, gerçek orijinine burada sahiptir.

Her şeyi kapsayan kaynağın birliğinden, ilk önce ruhsal ışıklar olarak var olduk. Bu ışık, dünyaya gelecek ama henüz doğmamış çocuğun gerekli ana çizgilerini bilmektedir. Gerçekte bu ışık, idrakimizin uyanmasıyla birlikte gelişmeye başladığımız yola iz düşürür. Yaşamın başlangıcında ona şekil veren doğal güçlere damgasını vurur ve bize bir dizi iç ve dış değişimde rehberlik eder. **Dış formasyonumuzdaki her basamak, iç yapımızdaki gelişime araç olur ve bu gelişim de dış yapımızdaki bir sonraki değişimi şekillendirir.** Bu basamaklar, doğanın şekil veren ve hepimizin yer aldığı tekâmülünün minyatür bir yansımasıdır. Çok eskiye dayanan bu sikluslar, bizde yansır. Çünkü, varlığımızı bu temel üzerine inşa ederiz. Oluşmasına yardımcı olduğumuz her âlemde, embriyo hâlinde araçlarla ifade olunma ihtiyacı duyar ve bu yolla karmamızı oluştururuz.

BEŞERİ SIKLUS BAŞLIYOR

Tek bir hücre olarak var olduğumuz ve sonra kümelere bölündüğümüz zaman, fizik bedenimizin gereksinimi nedeniyle, maddî âlemden daha üstün olan yapısal moleküler şurumuzu geri çekeriz. Döllenmeyi takiben, ana rahminde bedensel işlevimizi sürdürülebilmek için bir bitki gibi kök salarak besleniriz. Embriyo döl yatağında sıkıca kök saldıkça, kalın bir doku tarafından kuşatılır ve bu kabuğun içerisinde köklü ve çabuklaştırılmış bir başkalaşıma uğrarız. Beyin ve daha sonra hayvan embriyolarında kuyruğa dönüşecek olan omurilik bağı oluşmaya başlar. Ense kökünde, katmanlar hâlinde doku büyümeye başlar. Aynı türden katmanlar, balık embriyosunda da görülür ve daha sonra solungaca dönüşür. Bizler aynen hayvanların geçirdiği doğum öncesi değişimlerden ge-

çeriz. Böylece hayvanların doğasında bulunan ve yaşamamız için gerekli olan fiziksel ihtiyaçlarımızı tatmin etme güdüsünü kazanırız.

İnsan yavrusu biçimini aldıçça, dış değışimimiz yavaşlar ve iç gelişimimiz çabuklaşır. Bununla, iç organlarımızdan daha fazlası kastedilmektedir. Bizler, zihnin aracılığı ile çalışma potansiyelimizi hızla arttırırız. Evrimin çağlar boyunca oluşturduğu dış hatları doldurur, kendi algılamamız ile kimliğimizi tespit eder ve bir kişilik hissi oluştururuz. Bu, kendimizle ilgili olarak düşünmeye alıştığımız zihinsel kimliğimizdir. Beşeri varlıklar olarak içinde yaşadığımız aracıdır. Bizler, gerekli bireyselliğimizi yeniden kazanma yolundaki temel dürtü ile yönlendirildikçe, bu araç da giderek daha kapsamlı hâle gelecektir.

Doğmamış bir çocuk olarak bu sıklıktan dışarı yuvarlandıkça neler algılarız? Gelişimimize izdüşüren ruhun birliğine hâlâ daha yakın olduğumuz için, ilk olarak renklerin birliğini algılarız. Dölyatağı bizim rahatımız ve güvenliğimiz için ayrılmış olduğundan, kendi fiziksel dünyamız ile baş başayızdır. Yine de, dünyamız, annemizin bizim de uyum içinde bulunduğumuz prensiplerinin hiyerarşisinden oluşan, fiziksel olmayan doğasını da kapsar. Annemizin hayatıyeti bizim algılamamıza göre, onun fiziksel varlığından daha büyük önem taşır. Onun duyguları ise daha da belirgindir. Ve annemizin duygularından yükselen düşünceleri her şeyden fazla önemlidir.

Tüm bu aşamalarda acı veren yönler vardır ki, birlik duygumuz için tehlike oluşturur. Bu unsurları birliğimizden ayırdıkça, kısıtlı formlarda kendimizi daha rahat hissettiğimiz yanıltıcı bir birlik duygusu oluştururuz. Maddeye indikçe, oluşturduğumuz formlar giderek daralır. Doğamızın giderek küçülen katmanlarında bu işlem yayıldıkça, gelişimimizin bir sonraki devresinde birlikte çalışacağımız araçlara izdüşer.

Biz, maddesel kimliğimizin orijinal plânı ile birlikte doğarız: Bu, fiziksel şuurumuzun ilk aşamasıdır. Bu gölgeli ilk plân, biz kademeli olarak maddesel bedenimizle özdeşleştikçe, karmaşık doğamızın açılması ile birlikte gelişir. Maddesel kimliğimizi elimizden geldiğince dışa vurduçça, canlılık ve dayanma kuvveti kazanırız; hareketlerimizin önemini belirten enerji bizim odak noktamız olur. Odak noktamızın tekrar değışmesiyle birlikte, arzu ve duyguların

çemberine gireriz. Bu, maddeye inişin aşağı noktasıdır, çünkü varlığımızın yaşamın dış formlarına bağlı olduğu yanılığını yaratan arzu gücü, her şeyin üzerindedir. Bu arzu o denli güçlüdür ki, bu devirdeki bütün yüksek dereceleri açığa çıkarmamıza yardımcı olur. Kısa zaman içinde, kendimizi arzuladığımız nesnelere gibi düşünmeye başlar ve hatta kendimizi onlarla bir hissederiz.

Bu yüksek derece, bizi gelişimimizin bir sonraki aşamasına biraz daha yaklaştırır. Bu noktada, gelişimimizle ilgilenen ebeveyn ve öğretmenlerimiz, kendileriyle özdeşleşmemizi sağlayan bağı kurarak, bilinç düzeyimizi yükseltebilirler. Onların oluşturdukları örnek, ilk zihinsel özdeşliği kurmamızı sağlar. Kısa süre içinde de onların telkini olmaksızın kimlik oluşumumuz devam eder.

Bu noktada, tekâmülümüzün kayda değer bir dönemi başlar. Zihnimizle bağlı olduğumuz kişilerin ardından, benlik kavramımız belirmeye başlar. Aynı çizgi üzerinde tekâmül ederken, benlik duygumuz, kendimizi diğer insanların fiziksel görünüşü, yaşam enerjisi, arzu ve duygularıyla özdeşleştirmemize olanak tanır. Diğer insanların düşüncelerini anlama, gerçekte ilgili görüşlerine saygı duyma ve düşüncede onlarla bir olma yolunda bir anlayış geliştirebiliriz. Başkalarının yaşam şekli, değışik bakış açısına sahip olan diğerleri tarafından eleştirilebilir. Hatta diğerleriyle birleştığımız bağları koparabilir ve kendi benzersiz düşüncelerimizle özdeşleşebiliriz.

Zihnin karmaşık araçları birbirinden son derece farklı olduğu için, bizler kendi amaçlarımıza en uygun olanları seçeriz. Kimlik duygumuz, birleştirici tek bir amaç olmaksızın, büyümemizin basamakları boyunca geliştirdiklerimiz de dahil olmak üzere, çok geniş bir alana yayılmış farklı araçlarla çalışabilir. Ancak önceki şuurumuza ait hiçbir şeyi kaybetmeyiz, çünkü her düşünce, daha kapsamlı olan bir sonrakine temel teşkil etmek suretiyle bağlanır. Anı ilhamlar ile, bu bilgileri bir anda yüzeye çıkarabilir ve davranışlarımızı yönetmelerine izin verebiliriz. Yetişkin insanlar olduğumuzu unutmamız ve küçük çocuklar gibi davranmamız ne kadar kolaydır! Gelişimimizin bu aşamasında gerçek

ihtiyacımız , birleşmiş bir vizyon ile kimlik modeli ve tüm yaşamın temel içsel birliğini hissedebileceğimiz ve kısıtlı dışsal formlarla özdeşleşmemize engel olacak dünya görüşüdür.

Bu tarz bir görüş açısı, günlük hayatımızda süregelenin ötesindedir. Ancak birleşik dünya görüşünü anlamaya çalışırken, kendimizi de tekâmül etmekte olan dünyanın gerekli parçaları olarak görebiliriz. Gezegenimizin varoluşuna ilişkin açıklamalar için bilime başvurduğumuz zaman, materyalist dünya görüşüne dayanan ve neticede Dünya'yı yaşanan bir âlem olarak gelişmeye sevk eden nedeni izah etmekten aciz teorilerle karşılaşırız. Yaradılış için hiçbir fiziksel model yoktur ve bu tarz maddesel bir model de asla bulunamaz- çünkü yaradılış maddesel olmayan hiyerarşilerden çıkan bir süreçtir.

GEZEĞENİMİZİN OLUŞUMU

Dünya, akışkan bir öz olarak oluşmuş, ilk eterik organizma bizce bilinemeyen, her şeyi kapsayan Kaynak'tan var olmuştur. Bu oluşum, büyük ruhsal varlıkların çalışmalarıyla gerçekleşmiştir. Bu varlıklar, daha maddi âlemlerin hatırasına sahip ve oluşacak dünyanın temel özelliklerine vakıflardır. Dünyaya ait bu plân, doğayı şekillendiren en gerekli enerji modelleri şeklinde tabiat kuvvetlerinin izlerini taşımaktadır. Bu plânları takip ederek, dünya daha az eterik araçların art arda gelmesi ile gelişmiş ve maddesel varoluşun devirsel sınırına ulaşarak, gittikçe yükselen ruhsal araçlar ile gelişmeye devam etmiştir.

Bunlar, dünyanın tezahürünün tekâmül eden modelidir. Her biri, kendinden önce gelip gidenin temeli üzerine inşa edilmektedir. İlk gölgeli örnek, gezegenin cevheri tarafından yönlendirilen plân üzerinde bir seri düşük enerji ile geliştirilmiştir. Plânın düşük seviyelerini işgal eden ve art arda gelen yaşam dalgalarından sonra, her biri sırayla dünyanın ilk örneğinin yerini almıştır.

İlk olarak, tabiat âlemi oluşturuldu. Sonra madenler dünyası, bitkiler, hayvanlar, beşeriyet ve ruhlar âlemi, dünya ailesinin araçları olmak üzere geldi. Bu âlemin her aracı, gelip geçen yaşam dalgaları ile inşa edildi. Plân, her seviyedeki karma, varlığın ruhsal niteliklerini takip eden yüksek ruhsal varlıklar tarafından baş-

latıldı. Onları, yaratıcı zihin üzerine odaklanmış ve bilincin bireysel ifadesini organize etme potansiyelini inşa eden beşerî merkezler takip etti: Hayvan yaşam dalgaları, konsantrasyonu sağlayan arzu gücünü harekete geçirdi. Bu ilk plânlarda, madde formuna şekil veren ve en düşük seviyeli güçleri maddeye indiren varlıklar tarafından tamamlandı.

Potansiyelimizin tümünü tezahür ettirdiğimiz bu eterik ve ilkel basamakta, dünya ailesini oluşturan herkes, madde ve ruhun ötesine geçebilmek için devrini tamamlar. Sonra zaman ve uzayda şekiller ülkesini terk eder ve tekrar bilinmeyen Kaynak'a geri çekiliriz. Burada, geçmiş dünya yaşamımızın ilâhî yönünü özümseriz, ta ki başka bir tekâmül devresine çekilinceye kadar.

Dünyanın oluşumundaki giderek yükselen kompleks bizi şaşırtabilir. Tüm bunları yöneten nedir? Doğa'nın hiyerarşik birliği, yani dölyatağındaki şaşırtıcı değişmeyi sağlayan aynı birlik. Tüm canlı varlıklar gibi, Dünya da daha aşağı varlıkların hiyerarşisinden oluşmuştur. Yine de en içteki cevher, sonsuzluğun bireysel kıvılcıdır. Tüm hiyerarşiyi birarada tutan budur, her varlıkta mevcuttur ve onlar vasıtasıyla tezahür eder. Bizler, büyük gezegen ruhu ile ayrılmaz şekilde bağlanan yaşamın ordularımız. Bireysel olarak, her birimizin kendisine ait devirleri var, ancak tekâmül eden Dünya'nın gerekli bir parçası olarak, çark içinde çarklar gibiyiz; hep birlikte tekâmül ediyoruz.

Şimdi, yaşamın "büyük çarkı" içinde ikinci bir tura hazırız. Bizi geri getiren güç, ektiğimiz karmik tohumların çekimi, özellikle de varlığımızın bir parçası olan bireysel bağlardır. Bizi bekleyen, Dünya'nın ilk gelişim devresinde yaratılan zeki araçlardır. Ancak şimdi, tekrar bedenlenme işlemi maddenin en güçlü çekimini hisseden yaşamın en az gelişmiş merkezleri ile başlıyor. Bu ikinci gezegen devresine ilk çekilecekler, mineral dünyasını canlandıran özü doğrudan takip eden tabiat güçleri olacaktır. Doğanın fizik kuralları karşısında uyumlu oldukları için, hızlandırılmış bir şekilde tekâmül edeceklerdir. Hızlanma, yaşamın art arda gelen dalgaları ile bitki, hayvan ve beşerî âlemlerde tekrar bedenlenmelerle birlikte yavaşlar. En son gelecek olanlar ruhsal âlemin sakinleridir. Bu varlıklar, her gezegenin maddeleşme süreci içinde en yüksek seviyelere çekilirler. Giderek

daha yavaş bir şekilde maddeye çekilirler, ta ki bu devirdeki en düşük seviyelerin dışı vurdukları potansiyel tükeninceye kadar. Bu noktada, yaşam iç doğasını geliştirmeye odaklanırken, tüm dünya ruhsal yönünü tekâmül ettirmeye başlar.

Bu ruhsal egride, tekâmül sırası, içsel birliğin dışı açılması şeklinde tersine dönmüştür. Burada, en yüksek varlıklar ruhun yeni gerçeklerine doğru hızlanırken, daha az gelişmiş olanlar, şuurularının sınırlandırılması ile geride kalırlar. Bu ruhsal yükselmeye devam edenler, doğanın büyük güçleri karşısında esnek olmayı öğrenmek zorundadırlar. Bu devirdeki en yüksek kademeler, tüm ruhsal potansiyellerini açığa çıkardıkları zaman, bir kez daha tüm Dünya her şeyi kapsayan Kaynak'ın içine çekilecektir.

Bu plânlar, takip eden devirlerde tekrar eder ve Dünya'nın büyük devrinin bütün gelişim zincirinin yansımalarıdır. Tıpkı bir varlık hâlinin bir sonrakini şekillendiren karmik güçleri yönetmesi gibi, bir âlemde seviyelerini arayan tüm yaşam dalgaları, aşamalı olarak, bir sonraki daha yüksek âlemde yeniden bedenlenme potansiyellerini açığa çıkaracaklardır. Bu yaşamdaki büyüme basamaklarımız (ruhtan maddeye ve sonra tekrar ruha) da ayrıca daha büyük devirlerin yansımalarıdır. Her gezegen döneminde, dış formların ortak geliştiği aşağı bir eğri ve onu takip eden, iç doğanın geliştiği yukarı eğri vardır. Dönemler geliştikçe önce maddeye doğru büyük bir iniş, sonra ruhsallığa doğru daha büyük bir yükseliş olur.

Glk dönem, her âlemin maddesel araçlarının ortaya çıktığı ilkel periyottur. Biz ve diğer yaşam dalgaları ikinci dönemde bu araçlarda tekrar bedenlendikçe, bu formlara şekil veren süptil enerjileri geliştirmeye hazır oluruz. Üçüncü dönem boyunca, ilkeleirimizi yaşama açarız ve maddeye iniş tamamlanınca, kendimizi dördüncü dönemde buluruz. Bu dönemde, yaşamın dış formlarına bağlanma ve bizi sevk eden güç üzerinde odaklanırlar.

Evrimin bu aşamasında, arzunun gücü, her devrinsel seviyeye inen eğrilerin otomatik tersirleri nedeniyle özellikle etkilidir. Dördüncü devir, Dünya'nın en yoğun maddesel yaşam basamağıdır. Dördüncü küre - yaşadığımız fiziksel küre- basamağın en maddesel hâindedir. Bu

kürede gelişen tüm yaşam dalgalarında, insanlık maddeye bağlanmak için en büyük arzuyu duymaktadır. Ve bu gelişim devrinin dört aşaması boyunca yaşamın maddesel yönüne daha çok bağlanarak gerçekleşir.

Bu noktada, biz yine de gerçek kimliğimizi bulmak için içsel bir dürtüye sahibizdir - tüm maddesel formların ötesindeki şekle girmeyen ruha. Yine de bu dürtü, ilgi alanlarımızın dışında kalarak zedelenmiştir ve çoğumuz yaratıcı zihinsel ve ruhsal özelliklerimizi geliştirmekten uzağızdır. Bu seviyede, uygunsuz arzuların kimliğimizi nasıl şekillendirdiğini keşfedebilmek için hâlâ daha çok deneyime ihtiyacımız vardır. Bu tarz tecrübenin varlığı, ruhsal eğrinin daha kapsayıcı gerçeklerini geliştirecek her şuur merkezinden önce zorunludur. Bu ruhsal potansiyeli geliştiremeyenler, gelişim akışının gerisinde kalırlar. Neticede, yaradılışın ilk formuna geri çekilerek, bu devir tekrar gelinceye kadar uyku hâlinde kalırlar. Yine de, bazıları diğerlerinden önce ruhsal potansiyellerini açığa çıkarır ve gelecek gezegen dönemine dahil olurlar. Onlar, geri kalan yaşam dalgaları ile yükselerek gelişme tecrübesini yaşama ihtiyacında olmadıkları için, kozmik varlığın saf bilinci içine karışmak üzere Dünya'da tezahür eden yaşam ile tüm bağlarını yok etmeyi seçebilirler. Ya da, tekâmülün vazifelileri olarak Dünya'da kalmayı seçebilirler.

Bütüne hizmeti seçenleri, her insan ırkında, her kürede ve her kozmik devirde bulabiliriz. Tekâmül yolunda, bozulduğumuzu gördükleri zaman, bizlerle yakın bağ kurarak, bizi yaşamın akışına geri yollarlar. Bize beden, canlılık ve beceri verirler. Zihnimizde parlayan bir ışık gibi kendilerini verirler. **Bize insanlık, ruhsallık ve ilâhî vasıfları ilham ederler. Fakat en önemlisi onlarla özdeşleşmemizi sağlayan ideal insan şekline bürünürler.** Onların düşünce ve eylemlerini yansıtarak ve yaşamımızdaki etkilerini gözleyerek, gelecek büyük devirler için gelişimimizi şekillendiririz. En yaratıcı düşüncelerimizi, her şeyin birbiriyle ilişkisini görme kapasitemizi biçimlendirir ve bütün olarak sentezle birleştiririz. Benimizi her yönüyle görebilen en büyük sezgisel duyularımızı plânlarız. Ve zihnimizin derinliklerinde, tüm Dünya ailesini düşünerek, ilkel formdaki ilâhî vasıflarımızı geliştiririz. ■

*Sunrise Dergisi, Nisan/Mayıs 1995
sayısından çeviren: Mehveş Çağlı*

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 68

27.5.1965

Yeni Realiteye Geçerken

“Varlık, bir realite değişimine uğramadan evvel, intikal edeceği yeni realitenin umumî mahiyeti hakkında tesirleri alır. Her bir tesir, esas itibarıyla, halihazırda içinde bulunduğu realitesinin şümüllü tarzda kavranılmasını ve halledilmesini temin eder. Birinci etap olarak insan, bir üst realiteden tesir almakla, o realiteyle irtibat kurmuş olmaz. Bu tesirler, onun içinde bulunmuş olduğu realitenin hakkını vermeyi sağlar. Kendi realitesi itmam olunduktan sonra, bir üst realitenin tesirleri daha çok yer bulmaya başlar. Her bir yer buluş o varlığın kendi muhitiyle olan alâkasını artırır. Tesirlerle paralel olarak muhitinde meydana gelen hadiselerin, hangi realite kademesinde icra-i faaliyette bulunduğunu da tespit eyler. Ancak, varlık aldığı tesirlerle, realitesi içerisinde tespit ettiği olaylar arasındaki irtibatı sıkıca kurarsa, o zaman yine olaylar manzumesi kanalından istifade edilmek suretiyle, bir üst realitenin fikriyle hareket etmiş olur.”

SÖZLÜK

Itmam olmak: Tamamlamak

Manzume: Silsile, dizi

● Kitap İncelemesi ●

YAŞAMAK İÇİN ÖLMEK: BİLİM ve ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER

Kitabı Yazan: Susan Blackmore

İncelemeyi Yazan: Allan Kellehear

ÖLÜME yakın deneyimlerle (ÖYD) ilgili kitabınızı nasıl seversiniz? Eğer gerçek inananlar olan yazarlara karşı bir eğiliminiz var ise, o zaman *Yaşamak İçin Ölmek* size göre bir kitap değil, çünkü Blackmore, maddî olanların dışındaki realitelerin imkânsızlığına gerçekten inanan biri. Savları, dincilerle, ÖYD'lerin ölümün ötesinde kişisel kalım için kanıt olduğuna gerçekten inananlar ile ilgili.

Stephen Hawking veya Richard Dawkins gibi bilimcilerin anlı şanlı eşliğinde Blackmore; bilimsel soruların, deneycilik tarafından halledildiğine ve bu felsefî perspektifin, yakında varlıksal soruları da halledeceğine inanıyor. Bir başka deyişle, "realite"nin yapısıyla ilgili felsefî sorunlar, yumuşak başlı ve tıp ve psikolojideki ilerlemeler yoluyla muhtemelen çözülebilir cinstendir.

Diğer materyalistlerin tersine Blackmore, kişisel deneyimin mekânı ve aracılığı sorunlarına ne ışık tutabilir diye ÖYD'lerin nörofizyolojisini sadece araştırmak ve incelemekle tatmin olmamaktadır. Daha ziyade, Blackmore, bu spekülasyonlardan, ölümden sonra hayat, benliğin düalist kavramları, hatta benliğin ta kendisi kavramı (Dennett'ten sonra) ile ilgili her türlü öneriyi süpürüp atan manalar çıkarabileceğine inanmaktadır. Cüretkâr, kışkırtıcı, bariz biçimde abartılı bir sav ama yine de okuması çok keyifli.

Blackmore, izah edici seçimlerin, "sonraki hayat hipotezi" ve "ölen beyin hipotezi"

arasında olduğuna inanmaktadır (anlaşılan diğer seçimlerin ya farkında değildir ya da bunlarla ilgilenmemektedir). Kitabını, "ölen beyin hipotezini" destekleyerek bitirir. Okuyucuların çoğu, bunun için sunulan başlıca kanıta hiç şaşırılmayacaklardır. Bu savın ana detaylarının çoğu, bir süredir değişmeden kalmıştır -ölümün inkârı, insan tahayyülünün kırılabilirliği, şakak lobunun görev yapamaması, endorfinler vb. hakkındaki son teorilerin güncelleştirilmesinin bir birleşimi.

Blackmore'un belirgin silâhlarına önemli ilâveler ve bunlara destekler şöyledir: Dennett'in illüzyon benlik teorisi; beyin "anlamsız" ve "rastgele"de anlam ve desen bulma ihtiyacını gösteren bazı ilginç görsel bulmacalar; tünel hislerinin, gerçek tünellerden (!) geçme dışındaki deneyimler tarafından da üretilebileceğini gösteren bilgisayar tarafından yaratılan bir egzersiz; ve Dennett'in illüzyon benlik fikrini, Budist bir fikre bağlamaya yönelik eğlendirici ve yaratıcı bir gayret.

Toy felsefî deneycilik veya epifenomenalizmin (*) sorunları, realitelerin toplumsal olarak yapılanan doğaları ve incelenmemiş varsayımların (çünkü kişinin muhalifinin varsayımları, kişinin zihnini meşgul etme eğilimindedir) metodolojik tuzakları; kitapta herhangi önemli bir yer kaplamıyor. Antropoloji ve felsefenin, tarih ve bilim felsefesinin, bilgi sosyolojisinin veya çağdaş postmodern toplumsal teorinin düzenli kaygılarından olan en son sorunlar, Blackmore'un satırlarında görünmüyorlar. Sanki bu çağdaş tartışmalar ve kaygıların, ÖYD'lerle hiçbir ilgisi yok. Çok yazık, çünkü bun-

(*) Ek fenomenler; zihni veya şuuru beynin bir an ürünü olarak görmekle ilgili.

ların gerçekten de bir ilgisi var. Tıpkı Blackmore'un nörobilim metinlerinin, benliğin illüzyonumsu mizacı hakkında daha çok sav oluşturur gibi görünmesi gibi, realite hakkındaki en son postmodern tartışmalar da deneycilik hakkında aynı sonuca varmaktalar.

Yine de, eğer Tanrı, sonraki hayat veya benliğin doğası hakkındaki savların; şu kadar deney, gözlem veya sav uzakta olduğuna inanan okuyuculardanansanız, o zaman bu kitap tam size göre. Kendi tipinde, *Yaşamak İçin Ölmek*, sanırım, şu an var olan materyalist savlar için en iyi kaynağı sağlamaktadır. Şüpheli arkadaşlarınızın gözünü kamaştırarak ve etkileyecek; dinciler, özellikle de "Tanrı'nın Plânının" maddî olanda idrak edileceğini hissedenler için büyük sorunlar yaratacaksınız. Blackmore'un kitabı, benliğin düalist kavramı hakkındaki kuşkuların ve dincilerin, ölüme yakın deneyimlerinin sonraki hayat için tam denk gelme arzularının en güncel kataloğudur.

Yaşamak İçin Ölmek hakkında daha pozitif olamadığıma pişmanım ve bu yorum, "tim-sah gözyaşları", sahte pişmanlık gibi okunmamalıdır. Kendi tipinde, demiştim, Blackmore'un kitabı, toplumbilim anlamında biraz tarih hatası da olsa, çok iyi bir kitaptır. Ama, bilhassa ÖYD'in incelenmesinde, elimizle tutamadığımız cevabı ile şu sorudan nadiren uzaklaştığımız olgusu sebebiyle sürekli biçimde hayal kırıklığına uğramaktayım: ÖYD, ölümden sonra hayatın kanıtı mıdır?

Bu sorunun, şu biçimiyle ve ifadesiyle ondokuzuncu yüzyılda ve bu eski zamanların deyişimiyle formüle edildiğine inanıyorum. **Materyalist dünya görüşü güçleniyordu ve bu dünya görüşünün polemiklerinin bir kısmı, görülmeyenler hakkında spekülasyona direnmekti çünkü böylesi spekülasyonlar, dinsel bir alışkanlık olarak görülmekteydi.** Ancak, bu direncin ta kendisi, sorunlara bulaşmaya devam ediyor: Bi-

limsel çevrelerin, bakterilerden tektonik plakalara dek geniş bir yelpazedeki fikirlere yönelik geçmişteki önyargılarını düşünmek yeter. Ve önyargı daima, bilimsel teorinin kendi durumundan değil, daha ziyade neyin mümkün ve neyin imkânsız olduğuna dair kişisel ve toplumsal anlayıştan gelir gibi görünmektedir.

Bir kuantum mekaniği ve kaos teorisi çağında; belirsizliğin, felsefi, kültürel ve bilimsel sorunların merkezi olduğu bir zamanda, şüphesiz, şu ikili kanının ötesine geçebiliriz: Eğer bu değilse, o zaman şu olmalıdır. ÖYD'nin önemi; sonraki hayat veya bir tür materyalist ölüm fikri için kanıt olmasında değil, daha ziyade toplumsal ve kişisel anlamındadır. Fiziksel olanın, bu anlamları üretmek üzere kültürel ve çevresel olanla nasıl etkileştiğini anlamak, disiplinlerarası bir görevdir. Ama eğer herhangi bir kişi, nörobilimin, bu soruya, tek başına giderek bir cevap üretebileceğini düşünüyor ise, o zaman bu, en toy cinsten indirgemeciliktir.

Böylece, Blackmore alternatif realiteler olamayacağı, benliğin "gerçek" in bir parçası olmadığını öne sürdüğünde ve sadece nörobilimden elde edilen bilgilerden yararlandığında; bilime değil, ideolojiye ve kişisel bir inanca katkıda bulunmaktadır. En iyi ihtimalle Blackmore, şuur hakkındaki geçerli düşünüşü somutlaştırmakta, çok az tarihî desteğe sahip olan antika bir fikir olan lineer ve kırılmayan bir ilerleyiş yoluna inanmaktadır. En kötü ihtimalle ise Blackmore, teoriyi gerçekle karıştırmaktadır. Bu talihsiz tarzla, *Yaşamak İçin Ölmek*'in metni; geçerli şuur teorilerinin sınırlı bir araştırmadan biraz daha fazla bir şeydir. Gerçek bir inananın amentüsüdür. ■

Journal of Scientific Exploration dergisi, Cilt 9, Sayı 2, Yaz '95 sayısından Çev.: Yasemin TOKATLI

"İnsan hayatının temel amacı; hakikati, kendi iç varlığından ortaya çıkacak hakikati bulabilmektir. Derinlerde saklı bulunan hakikati bulmaya çalışırken dış benliğimizin oluşturduğu pek çok engel karşımıza çıkacaktır." BEYAZ KARTAL

ÖLÜLERİN YAŞAYAN İMAJLARI

Psşik sanatçı Coral Polge, 45 yıldan bu yana bütün dünyayı dolaşarak medyumluğuyla ilgili gösterilerde bulundu. Aşağıdaki yazıda Coral, bu yeteneğinin nasıl başladığını anlatmaktadır. Ayrıca ölümden sonra hayatın kanıtlarını resimleriyle göstermek isteyenler bazı öğütler aktarmaktadır.

KENDİLERİNİ psşik sanatçı farz edip, çalışmalarına dair örnekleri sık sık bana gönderenler var. Eserleriyle ilgili fikirlerimi soruyorlar.

Bazılarının gözle görülür bir biçimde potansiyelleri var. Tabloları mükemmel. Fakat bazıları ya gerçekten medyomsal bir nitelik taşıyor ya da, ruhun yardımıyla olsa bile, resim çizme yeteneğine sahip değil.

Tercih hakkım yok gibiydi. Spiritüalist bir kiliseye yaptığım ilk ziyarette, medyum benim böyle bir yeteneğe sahip olduğumu, ressam olduğumu (bunu bilmesine çok şaşırmıştım) ve bir gün ünlü bir medyum olacağımı söylemişti.

Doğal olarak pek fazla inanmamıştım fakat, daha başka medyumların da benim medyomluk yapacağımı söylemesinden kısa bir süre sonra, bu konuya ilğim arttı.

Bu yeteneğe sahip bir insan bunu nasıl geliştirebilir? Ne yapacağımı pek bilemiyordum fakat mahallî bir kilisede oluşturulan normal bir gelişim grubuna katıldım. Orada medyomluğu genel anlamıyla öğrendim ama sahip olduğum farz edilen yeteneği yeterince geliştiremediğimi fark ettim.

O dönemin büyük psşik sanatçısı olan Frank Leah'ın aksine, ruhsal boyutun insanları-

nı hiç görmüyordum (ve hâlâ da görmüyorum). Bu durumda onları nasıl çizebilirdim?

Daha sonra evimde küçük boyutlu celseler yapmaya başladım. 4 ya da 5 hazirun buluyordum. İşte o zaman bu yetenek için yapılacak en iyi şeyin, birkaç hazirunla birlikte çalışmanın olduğunu anladım. Çünkü fizik tezahürler oluşturmak için hazirunun, medyumunu enerjetik olarak beslemesi gerekiyordu.

İlk başlarda karışık birtakım yazılar yazdırıldı. Daha sonra ise anlamlı olmaya başladılar. Çok sayıda talimat verildi. Bunun yanında gelecekte olacak bazı kehanetler aktarıldı. Ki çoğu sonradan gerçekleşti.

Hazirundan biri elini sırtıma yerleştirdiği zaman yazı yazmak daha kolaylaşıyordu. Küçük çizimler ortaya çıkıyordu fakat benim çalışma stilimden oldukça farklıydılar.

Burada bir sorun var demekti. Benim kendi fikirlerimin zıttına tebliğ vermek için baskı yapıldığında bir varlık parazitlik yapıyor demektir. Çok derin transa geçmediği sürece hiçbir medyum bu engeli tamamen kıramaz.

Kendi rehberlerimizin portrelerini almaya başladık. Ben kalemi bırakıp pastel boya kullanmaya geçtim. Daha önce hiçbir medyum böyle çalışmamıştı. Rehber varlıklar pasteli seçmişti. Medyum normalde ne kullanırsa kullansın, önemli olan rehberin seçtiğidir.

Bazı resim dersleri aldığınızda daha iyi bir kanal olup olamayacağınız kesin değildir. Güzel Sanatlar Akademisi'nde üç yılını harca-

mıştım fakat ruhlar, anatomi ve portre çalışmamı tavsiye etti.

Eğer irticalen çok iyi konuşabiliyorsanız, bu durumunuz dilinizi güzel konuşmanıza yardımcı edecektir. Aynı şekilde, resim yapma yeteneğine sahip bir ruhsal sanatçının görevi çok daha kolaylaşacaktır.

Elbette, tamamen otomatik olarak çalışıyorsanız, böyle bir yetenek gereksiz olabilir. Fakat böyle bir durumda, gözleriniz kapalıyken ya da zifiri karanlıkta çalışabilmelisiniz. Bu çok az rastlanan bir yetenektir ama böyle durumlar da vardır.

Sonunda, kiliselerde çalışmaya başlayabildim. Rehberlerimin şu sözlerini hiç unutmam: "Asla kendi reklâmını yapma. Eğer reklâm yapma ihtiyacı duyacak olursan, bil ki eserlerin yeterince iyi değildir." Reklâmınızı yapacak olan şeyler, sizin resimleriniz olacaktır.

Tebliğ verme konusunda tecrübeli oldukları için, ilk önce genellikle rehber varlıklar gelecektir. Duygusal yönden bağlı olduklarınız çok nadir ortaya çıkar. Ama bu varlıklar kanıt konusunda size gerekli olabilir. Bazı resimler diğerlerinden daha iyi olacaktır. Mükemmelliğe ulaşmak ise çok zordur.

Birçok medyum gibi bizler de sahtekârlıkla suçlanıyoruz. Çizimlerin, hazirunda bulunan kişilere benzediğini iddia ediyorlar (bazen gerçekten de benziyorlar). Bu yüzden hazirunun yüzleri asla size dönük olmasın. Onlar daima sizin arkanızda kalsın ama çalışırken sizi görebilsinler. Sizin onları görmemeniz gerekir.

Benim bir zamanlar yaptığım gibi, mektuplar yoluyla çalışıyorsanız fotoğraf istemeyin. Temas kurabilmeniz için elle yazılmış mektup yeterlidir; bu sayede fotoğrafın, sizin eserinizi etkilemesine imkân olmayacaktır.

Birkaç yıl önce yaptığım Avustralya ziyaretimde, genç bir bayan, bana annesinin el yazısından yola çıkarak çizdiğim resmi ile annesi-

nin fotoğrafını gösterdi. Anne ile kızı arasındaki benzerlik beni çok şaşırtmıştı. İkisi de birbirinin aynıydı. Kızın fotoğrafını daha önce görmüş olsaydım, ondan etkilenip etkilenmediğimi sormaya başlayacaktım. Elbette etkilenmiş olmak benim zayıf tarafımı gösterecekti.

Bu şekilde çalışmaya başladığım dönemde, medyomluğun bu türü kürsülerde halka açık bir şekilde sunulmuyordu. Bu tecrübeye geçtiğimde, 20 yıldır çalışmaktaydım. Bu tecrübeler girmeden önce, yeteneğinizin hem sanatsal hem de medyumsal tarafını gerçekten iyi işlemeniz gerekir.

ğer bu şekilde çalışacak olursanız, evinizde geniş kâğıt parçaları üzerinde pratik yapın. Celse sırasında bir not defterine çizip o taslağı dağıtmak, gruplar ve özel celselerde işe yarayacaktır. Ama seyreden insanların sayısı fazlaysa, ne olup bittiğini göremezlerse canları sıkılacaktır. Çok geçmeden de onların ilgisini ve desteğini kaybedersiniz.

Büyük taslaklar hâlinde çalışmak, akıcılığı çok daha kolaylaştırıyor. Kafanızın üzerinde bir projektör olduğu zaman zorlanabilirsiniz.

İlk gösterimde, itiraf etmeliyim ki çok endişe taşıyordum. Albert Hall salonunda yaklaşık 6000 kişi vardı ve hepsi de beni seyrediyordu. Ama Gordon Higginsan gibi bir durugörürle çalıştığım için endişelerim azalmıştı. Gordon'la birlikte gösteriler yapmak hep harika sonuçlar vermişti. Şansıma, o gün rehber varlığım beni hayal kırıklığına uğratmadı.

Bu yılın sonlarına doğru, bu yeteneğe sahip olabilen insanlar için Stansted Hall salonunda bir hafta boyunca denemeler yapacağım. Umarım, bu yeteneğe sahip çok sayıda potansiyel sanatçıyla karşılaşırım. ■

(Two Worlds, Mart 1994'den
Çev: Ayhan TOLAYBENK)

“Düşünce iyi sağlık yaratabilir, iyileştirebilir. Ancak aynı zamanda insanın fiziksel, zihinsel ve ruhsal yaşamını bozarak hastalık ve acı da yaratabilir.” BEYAZ KARTAL

KİTAPLAR ARASINDA

YARATICI İMGELEMEDEN NASIL YARARLANABİLİRSİNİZ?

Kitabın adı
YARATICI İMGELEMEDEN NASIL YARARLANABİLİRSİNİZ?
HOW YOU CAN USE THE TECHNIQUE OF CREATIVE IMAGINATION

Yazan

Roy Eugene DAVIS

Rengin EKİZ

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

168 sayfa, 1996

Fiyatı: 500.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Yazar Eugene Davis, ABD'nin başlıca kentlerinin yanı sıra, Kanada, Japonya, Brezilya, İngiltere ve Batı Afrika'da meditasyon ve şuurlu yaşam konusunda konferanslar vermektedir. Aynı zamanda Georgia'daki Ruhsal Farkındalık Merkezi'nin kurucusudur ve yöneticiliğini yapmaktadır. İşte bu eser, yazarın yıllar boyunca inisiye olduğu bilgilerin biraraya getirildiği bir tecrübe birikimi olarak karşımıza çıkar.

Kitapta "ruhsal uyanıklık, kendini bilmek, ruhsal kapasitelerin akıllıca kullanımı, farkındalığı artırmak, herkesi sevmek, herkese değer verip saygıyla hizmet etmeyi şuurlu olarak istemek" ele alınmaktadır. Hem de okuyucuyu teoriklikten çıkarıp pratikliğe zorlayan yöntemlerle.

İnsanlar şikâyet etiketleri dış dünyayı değiştirmek istiyorlarsa, öncelikle iç dünyalarından işe başlamak zorundadırlar. Bu nedenle eser, okuyucuyu, yapıcı düşüncelerini, tutumlarını ve şuurlarını gözden geçirmeye ve değiştirmeye teşvik etmektedir. Çünkü kendimiz hakkında geliştirdiğimiz zihinsel görüntüler ve koşullar, kendilerini olaylar, sorunlar, tecrübeler ve hâller olarak açığa çıkarmak isterler. Zihinsel alanlarımız temizlendiği ve duygusal yapılarımıza uyum ve denge getirildiği zaman, bilebileceklerimiz ve yaşayacaklarımız tahmin edemeyeceğimiz kadar kapsam ve anlam kazanacaktır.

Her varlığın, iç dünyasında yaşattığı gizli bir hedefi, hayatta olmasının ardında bir ideali vardır. Bu ideallere ulaşılması için gerekli anahtarlar da varlıktadır, kilitler de. Kitap, kilitlerin neler olduğunu gösterirken, anahtarları da okuyucunun kendisinin bulmasına yardımcı olmaktadır. ■